

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

AFFECTING FACTORS ON BEHAVIORS OF THE SECONDARY SCHOOL
STUDENTS UNDER THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT
OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION SCHOOL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ KMITL-2014-ED-M-218-007 ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AFFECTING FACTORS ON BEHAVIORS OF
THE SECONDARY SCHOOL STUDENTS UNDER THE JURISDICTION
OF THE DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK
METROPOLITAN ADMINISTRATION SCHOOL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2014

KMITL-2014-ED-M-218-007

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2014

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
Affecting Factors on Behaviors of the Secondary
School Students under the Jurisdiction of
the Department of Education Bangkok
Metropolitan Administration School
นางสาวรวีวรรณ พันธุ์ไชย

นักศึกษา

รหัสประจำตัว

53630252

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

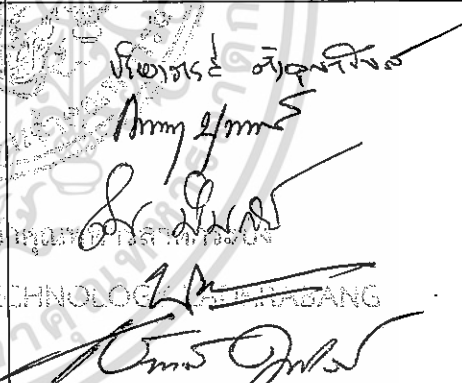
การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ณรงค์ พิมสาร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.ปริยาภรณ์	ตั้งคุณานันต์	
ผศ.ดร.กาญจนา	บุญภักดี	
ดร.ณรงค์	พิมสาร	
ดร.บุญจันทร์	สีสันต์	
ผศ.ดร.สมศักดิ์	คูหาสวรรค์เวช	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ

26 พฤษภาคม 2557 เวลา 11.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ

ณ ห้องเรียนสมาคมศิษย์เก่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

นักศึกษา

รหัสประจำตัว

ปริญญา

สาขา

พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัด

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

นางสาวรวีวรรณ พันธไชย

53630252

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

การบริหารการศึกษา

2557

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดิ์

ดร.ณรงค์ พิมสาร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนที่สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง จำนวน 346 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.90 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน

ผลวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาและทางกาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=4.02$) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านสื่อ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และ 4) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทั้ง 4 สามารถอธิบายพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 57.30 และสามารถเขียนเป็นสมการคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Y} = .630 + 0.248(X_4) + 0.134(X_1) + 0.156(X_3) + 0.108(X_2)$$

$$\hat{Z}_y = 0.412(Z_{x_4}) + 0.136(Z_{x_1}) + 0.124(Z_{x_3}) + 0.090(Z_{x_2})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Affecting factors of behaviors of secondary school students under the jurisdiction of the department of education Bangkok metropolitan admimistration school
Student	Miss Rawiwan Phanthachai
Student ID	53630252
Degree	Master of Industrial Education
Year	2014
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Kanchana Boonphak
Thesis Co-Advisor	Dr. Narong Pimsarn

ABSTRACT

The objectives 1) to study behaviors of Secondary school student, 2) to study the effecting factors on behaviors of the secondary school students under under the jurisdiction of department of education Bangkok metropolitan administration school. Sample were 346 secondary students. The sample was selected by stratified random sampling. The equipment utilized in this research is the questionnaires, rating scale, reliability was 0.90. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation, and multiple regression (stepwise).

Research finding were as follow : Behavior of the secondary students of education Bangkok metropolitan administration school as reported, aggressive behaviors overall everage of 4.02 ($\bar{X}=4.02$)

The factors, affecting the behavior of the secondary students under department of education Bangkok metropolitan administration school, consist of 1) medias 2) family 3) environment 4). Economic. All of these four factors can jointly illustrate the behavior of the secondary students under department of education Bangkok metropolitan administration school at 57.30 percent.

The equations for raw and standard scores are written as follows:

$$\hat{Y} = .630 + 0.248 (X_4) + 0.134(X_1) + 0.156(X_3) + 0.108(X_2)$$

$$\hat{Z}_y = 0.412(Zx_4) + 0.136(Zx_1) 0.124(Zx_3)+ + 0.090 (Zx_2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยคำแนะนำจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ณรงค์ พิมสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่ท่านได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะและช่วยเหลือในการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆตลอดการทำงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา กาญจนวิสุทธิ, ดร.ภูษิตย์ วงษ์เล็ก, ดร. ศราวุธ สังข์วรรณ, นายวิรัตน์ ตรงแก้วและนายสุทัศน์ จอกสถิต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบพระคุณในความเมตตาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยความห่วงใย

ประโยชน์ที่เกิดจากการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ผู้วิจัยขอมอบแต่ทุกท่านที่ได้กล่าวนามมาและท่านผู้อ่านทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง

รวิวรรณ พันธไชย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	10
2.2.1 ความหมายของพฤติกรรม.....	10
2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	18
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม.....	18
2.3.1 ปัจจัยด้านครอบครัว.....	23
2.3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ.....	25
2.3.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม.....	28
2.3.4 ปัจจัยด้านสื่อ.....	34
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการงานวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.....	46
4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	47
4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	55
5.2 อภิปรายผล.....	57
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	67
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง.....	81
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
ประวัติผู้เขียน.....	106

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางแสดงลักษณะรูปแบบพฤติกรรมก้าวร้าวจากการวิเคราะห์ของ Buss.....	11
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศและสถานภาพครอบครัว.....	45
4.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักเรียน.....	45
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.....	46
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ภาพรวมและรายด้าน.....	47
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ.....	48
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ.....	49
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติและอันดับของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ.....	50
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติและอันดับของปัจจัยด้านสื่อ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ.....	51
4.9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	52
4.10 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	52
4.11 ผลการค้นคว้าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ค่า สัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ค่า t ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ โดยใช้วิธี Stepwise.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2.1 โครงสร้างการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	9
2.2 Triadic Reciprocal Model.....	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน หลายสิ่งหลายอย่างได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการสื่อสาร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสภาพแวดล้อม บุคคลในสังคมจึงจำเป็นต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ รอบด้าน ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่รอดในสังคมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข แต่บุคคลก็ไม่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้ทุกเรื่อง ดังนั้นเมื่อไม่ประสบความสำเร็จดังที่หวัง จึงทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งขึ้น เช่น ผิดหวัง ท้อแท้ สับสน เครียดและเกิดความความไม่สบายใจ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เองเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิด พฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย การแสดงกิริยาลบหลู่ การใช้ถ้อยคำที่รุนแรง ข่มขู่ ตำหนิติเตียน กล่าวโทษผู้อื่นและการใช้ภาษาท่าทางที่ไม่เหมาะสมซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในวัยรุ่นและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น (สุพัตรา พันธวร. 2546 : 1) เมื่อเปรียบเทียบธรรมชาติของวัยรุ่นแล้ว ก็พบว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม จึงนับว่าเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เนื่องจากพัฒนาการทางร่างกายเริ่มเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์อย่างสมบูรณ์ ในขณะที่พัฒนาการทางจิตใจยังไม่สามารถเติบโตได้ทัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วัยรุ่นมีความอ่อนไหว เปลี่ยนแปลงง่าย และบ่อยครั้งเกิดความสับสนกับเอกลักษณ์ของตนเอง (Identity) ที่อยู่ในภาวะคาบเกี่ยวของความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ Gustin (อ้างใน อรณลิน ไชยวสุ. 2547 : 2) วัยรุ่นมีแนวโน้มของการเกิดภาวะอารมณ์รุนแรง ดังนั้นการตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ จึงมักมีความรุนแรงกว่าวัยอื่น ดังจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นแม้จะถูกกระตุ้นขึ้นมาเพียงเล็กน้อย ก็สามารถนำไปสู่การกระทำพฤติกรรมที่รุนแรงได้ และสิ่งที่เข้ามากระตุ้นหรือชี้แนะและเป็นแบบอย่างในการกระทำนั้นก็คือ ตัวแบบ การเรียนรู้จากตัวแบบที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงและนำไปปฏิบัติ จะทำให้วัยรุ่นเกิดการยอมรับว่าความก้าวร้าวที่ได้รับมานั้นเป็นบรรทัดฐานของสังคม ตัวแบบถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ทุกวัย โดยเฉพาะวัยรุ่นมีสถานะอ่อนไหวต่อสิ่งที่เข้ามากระตุ้นหรือชี้แนะได้ง่าย ตัวแบบก็ยังมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมมากยิ่งขึ้น เป็นการกระตุ้นให้วัยรุ่นผลัดดันและกระทำตามแบบ โดยจงใจให้วัยรุ่นตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความก้าวร้าวรุนแรง

Carven and Ferdinand (อ้างใน อรณลิน ไชยวสุ. 2547 : 2) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าวจะเป็นพฤติกรรมที่พบมากที่สุดที่วัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากระยะดังกล่าวเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและขบวนการรู้คิดต่าง ๆ ที่อาจกระตุ้นให้บิดามารดาและสังคมคาดหวังในตัวเด็กวัยนี้มาก จนเด็กปรับตัวไม่ทัน ก่อให้เกิดปัญหาทางจิตใจ เกิดความขัดแย้ง จึงเป็นสาเหตุของความก้าวร้าวได้ ปัญหาความก้าวร้าวในวัยรุ่นจึงถือเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญอย่างมาก

นอกจากนี้ Bandura (1973 : 42) มีความเห็นว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของมนุษย์ เกิดจากการเรียนรู้ การสังเกต การเลียนแบบ พฤติกรรมผู้อื่น และส่วนหนึ่งเกิดจากการเสริมแรง ยิ่งพฤติกรรมเอกสารนี้ก้าวร้าวนั้นได้รับการเสริมแรงมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มจะเกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำมากขึ้น นักเรียนที่มีไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมก้าวร้าวจำนวนมาก เริ่มมีพฤติกรรมที่สื่อว่าจะก้าวร้าวมาแล้วตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะการเจริญเติบโตตามธรรมชาติบางประการที่เข้ามารบกวนพัฒนาการ ทำให้เกิดความไม่สมดุลและความยุ่งยากในการปรับตัวซึ่งพบมากในช่วงอายุ 9-14 ปี ในระยะดังกล่าวเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและขบวนการความรู้ ความคิดต่างๆ ที่อาจกระตุ้นให้พ่อแม่และสังคมคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไปจนนักเรียนปรับตัวไม่ทัน อาจก่อให้เกิดปัญหาทางจิตใจตามมา เช่น มีความวิตกกังวล ความคับข้องใจ ความขัดแย้ง ซึ่งจะเป็นสาเหตุของความก้าวร้าวได้ (สมพร สุทัศน์. 2551 : 63-64) ได้กล่าวถึงอาการที่แสดงออกของเด็กก้าวร้าวไว้ดังนี้ พุดจาหยาบคาย อวดดี ชอบโต้แย้ง ตำหนิติเตียน และกล่าวโทษผู้อื่น รังแกผู้อื่น เช่น แย่งของจากเพื่อน ต่อสู้ หุบตี เขกหัวเพื่อนในชั้นเรียน ก่อการทะเลาะวิวาท ขว้างปาสิ่งของทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด พุดซัดจ้วงหวะเวลาครูสอน หรือ ต่ำครุเมื่อไม่พอใจ ทำลายข้าวของ เช่น ฉีกสมุด ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้เกี่ยวข้องควรอบรมสั่งสอน แนะนำช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อเป็นการวางรากฐานที่ดีทางสังคมและอารมณ์ให้แก่เด็กก่อนเข้าสู่วัยรุ่น และพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้น ยังเป็นอุปสรรคขัดขวาง เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้อีกด้วย นอกจากนี้ยังจะนำไปสู่พฤติกรรมที่รุนแรงมากขึ้นถึงขั้นกระทำการที่ผิดต่อกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนเฉลี่ยต่อวันรายเดือน (พ.ศ. 2555) แรกรับฯ ชายบ้านเมตตา ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม มีจำนวนสูงถึง 826 ราย และจำนวนเด็กและเยาวชนหญิง แรกรับฯ บ้านปราณี จำนวน 108 ราย (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.2555) เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยทั้งปี เมื่อพ.ศ. 2554 มีจำนวนเด็กและเยาวชนชายจำนวนมากว่าถึง 470 คน ซึ่งถือว่ามียัตราการเพิ่มขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน แต่ยังไม่มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบที่ดีพอ นับเป็นปัญหาสุขภาพของประเทศที่สำคัญอย่างหนึ่งและทำให้เกิดความสูญเสียอย่างมากต่อทั้งตัววัยรุ่นเอง บุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวได้รับบาดเจ็บ เสียชีวิต และทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไม่ได้เป็นเพียงปัญหาส่วนบุคคล ครอบครัว หรือสังคม แต่เป็นปัญหาที่ซับซ้อนกันในหลายมิติ เกิดจากปัจจัยหลายประการ ทั้งจากตัววัยรุ่นเอง และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก เกี่ยวข้องตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน สังคม ค่านิยม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

การรับรู้อุปสรรคต่างๆในชีวิตประจำวันอาจทำให้นักเรียนเกิดความเครียด และเป็นสิ่งเร้าให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและก้าวร้าวได้ อุปสรรคในชีวิตประจำวันนี้อาจพบได้บ่อยเช่น อุปสรรคด้านสุขภาพ พัฒนาการด้านร่างกาย ด้านการเรียน ด้านการเงิน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและบุคคลทั่วไป และด้านครอบครัว ประภัสสร ชโลธร (2550 : 3) กล่าวว่าการกระทำรุนแรงในครอบครัว ก็อาจเป็นเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่รุนแรงได้ เพราะการเรียนรู้ที่ได้จากประสบการณ์ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆได้ โดยเฉพาะเมื่อวัยรุ่นต้องพบเห็นพฤติกรรมการกระทำรุนแรงภายในครอบครัว เช่น การกระทำรุนแรงทั้งทางกายและทางวาจา ระหว่างบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การกระทำรุนแรงระหว่างพี่น้องหรือสมาชิกในครอบครัว ทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้ และมองเรื่องการกระทำรุนแรงเหล่านั้นเป็นเรื่องปกติ ในวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เป็นตัวของตัวเองมีความสนใจที่จะเข้ากลุ่มเพื่อน และเชื่อฟังเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่ อิทธิพลจากเพื่อน จะสอนให้วัยรุ่นเรียนรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ จึงจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ การรวมกลุ่มทำให้วัยรุ่นมีความกล้ามากขึ้น กล้าทดลองกล้าขัดแย้ง กล้าลองดีกับผู้ใหญ่ บางกลุ่มอาจมีอิทธิพล กำหนดให้วัยรุ่นทำตามมติของกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง (พรรณี เอื้อวัฒนา. 2542 : บทคัดย่อ) ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร สุทัศน์ (2530 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนการสอน เมื่อผู้ใดเห็นในเชิงประโยชน์ในการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมการกระทำรุนแรงในระดับสูงสุด ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นให้ความสำคัญต่อเพื่อนสูงมากมีการเลียนแบบพฤติกรรมระหว่างกัน ทำตามกัน บางครั้งตัว วัยรุ่นเองอาจไม่ได้เต็มใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ แต่จำเป็นต้องทำเพื่อจะไม่วิวัยรุ่นกลัวว่าตนแปลกแยก จากกลุ่ม และเพื่อให้กลุ่มยอมรับตน (สมทรัพย์ สุขอนันต์. 2546:2) อิทธิพลจากสื่อที่มีอย่าง แพร่หลายและรวดเร็วในปัจจุบันยังส่งผลให้นักเรียนที่เสพสื่อเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อได้หากไม่ได้ รับการดูแลเอาใจใส่จากคนใกล้ชิดหรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ศิริวรรณ ปุ่นคอน (2547 : 4) กล่าวว่า การนำเสนอเรื่องราวหรือภาพที่มีความรุนแรงแฝงอยู่ตลอดเวลาของสื่อมวลชนทุกวันนี้ ส่งผล โดยตรงต่อการรับรู้ของเด็ก กว่าเด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งพบกับเรื่องที่มีความรุนแรงเป็นเรื่อง ปกติในที่สุดซึ่งพฤติกรรมที่สะสมมาทั้งหมดเหล่านี้มีผลกระทบต่อกันไปมาอย่างต่อเนื่องและซับซ้อน จนทำให้วัยรุ่นบางคนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว

การควบคุมไม่ให้มีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลนั้น ควรกระทำเสียตั้งแต่บุคคลนั้นยัง อยู่ในวัยเด็ก เพราะสามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี อีกทั้งประสบการณ์ในวัยเด็กจะเป็นพื้นฐานในการ ดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้เกี่ยวข้องจะอบรมสั่งสอน แนะนำช่วยเหลือให้ เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยสามารถยับยั้งพฤติกรรมก้าวร้าว และพิจารณาว่าควรแสดง พฤติกรรมอย่างไร จึงจะเหมาะสม และสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญของสังคม เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคลอย่างมากที่จะสร้างเสริมตัวเด็ก ให้เป็นบุคคลที่มีประโยชน์แก่ตนเองและสังคม การปลูกฝังให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้นควร เริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเป็นวัยที่กำลังมีพัฒนาการในทุกๆ ด้านและจะเจริญเติบโตเป็นเยาวชนของ ชาติต่อไปในอนาคต ปัจจุบันผู้วิจัยดำรงตำแหน่งครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มักจะพบ ปัญหาเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท ชกต่อย การแกล้งเพื่อน การไม่เชื่อฟังครูสอน การล้อเลียน การ ขโมยของ และมีพฤติกรรมการเล่นแบบสื่อต่างๆ มากกว่าระดับช่วงชั้นอื่น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจ ปัญหาเบื้องต้น น่าจะมีปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและ การพัฒนานักเรียนให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพพร้อมที่จะพัฒนาประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียน ในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านสื่อ มีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง การศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งทางสังคมวิทยา จิตวิทยาและชีววิทยามาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อหาตัวแปรที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ดังนี้

Bandura (1973 : 42) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในโดยไม่จำเป็นต้องแสดงออกมาให้เห็น แต่ถ้ามีการ แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก ก็เป็นการยืนยันว่า เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตตัวแบบ คือ เมื่อบุคคลสังเกตตัวแบบ แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ก็จะจดจำพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวแบบเอาไว้ แต่มิได้แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบในทันทีทันใด ต่อมาเมื่อมีโอกาสจึงได้ แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา ตัวแบบ (Model) ที่ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการทางพฤติกรรมนั้นมาจาก “ทั้งในบ้าน ในโรงเรียน สนามเด็กเล่น หนังสืออ่านเล่น และจากโทรทัศน์ของทุกบ้าน” ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตมีขั้นตอน 4 อย่าง คือ กระบวนการใส่ใจ Attention กระบวนการจดจำ Retention กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ Visual Imagery และกระบวนการจูงใจ Motivation

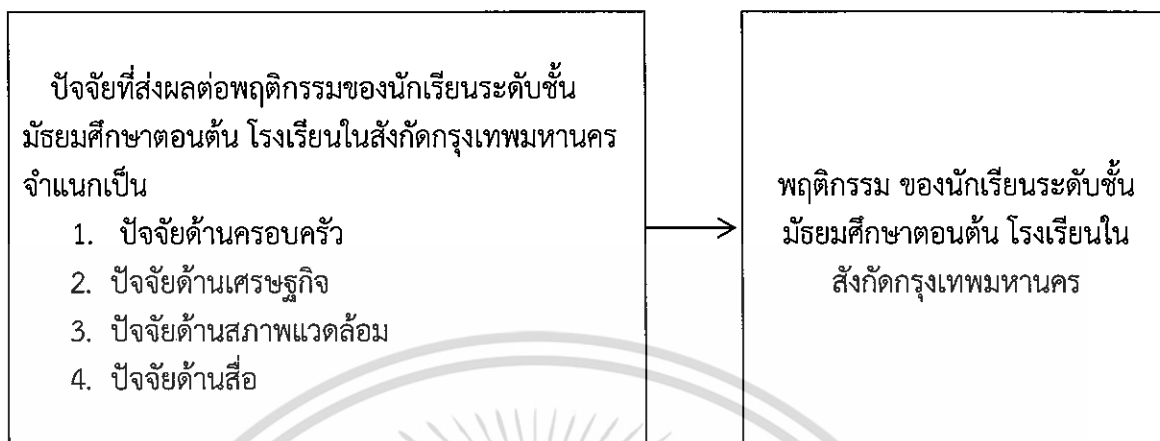
Lombroso (1973 : 232) กล่าวว่าคนกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเนื่องจากถูกสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ บีบบังคับให้ประกอบอาชญากรรม สิ่ง ที่บีบบังคับ คือ Determinism “อาชญากร หรือผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เปรียบเสมือน ผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา” (Bring Back Beast : B.B.B) การแก้ไขผู้มีบุคลิกภาพเสียให้กลับสู่ สังคมสิ่งแวดล้อมที่บีบบังคับให้คนต้องกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

1. สิ่งแวดล้อมระดับมหัพภาค ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง
2. สิ่งแวดล้อมระดับจุลภาค ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน การคบเพื่อน ที่อยู่อาศัย สื่อมวลชน อาชีพ อบรมมุข ศาสนา
3. สิ่งแวดล้อมระดับชีวภาพ ได้แก่ ร่างกาย จิตใจ นำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบน และพฤติกรรมอาชญากร

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง 9 แห่ง จำนวน 2,493 คน ปีการศึกษา 2556
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง จำนวน 346 คน ปีการศึกษา 2556 ใช้ตารางยามาเน่ (Yamane. 1973 : 583) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่

1. ปัจจัยด้านครอบครัว
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
4. ปัจจัยด้านสื่อ

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด
กรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 พฤติกรรม หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกมาทั้งในรูปของการกระทำและคำพูด ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่เจตนา ซึ่งส่งผลทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดทางใจหรือทางกาย การกระทำที่ทำให้บุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บทางกาย เช่น การผลัก ตบตี ทูบ ตะ กระชาก ขว้างปาสิ่งของใส่ หรือแสดงพฤติกรรมทำลายสิ่งของ การพูดจาหยาบคาย เกรี้ยวกราด การพูดจาดูถูก การพูดประชดประชัน ต่ำ การพูดข่มขู่ การพูดข่มขู่ เพียงเพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด ความวิตกกังวล ความไม่พอใจ และความไม่สมหวังที่เกิดขึ้น

1.6.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมแสดงออกถึงความก้าวร้าวของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านสื่อ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1.6.2.1 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การแสดงออกพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลในครอบครัวเดียวกันกับผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น บิดามารดา ญาติ พี่น้อง ที่แสดงออกถึงพฤติกรรมก้าวร้าวทั้งทางกายหรือทางวาจา

1.6.2.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ได้รับในแต่ละเดือน การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆของนักเรียน

1.6.2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนที่แสดงออกถึงพฤติกรรมก้าวร้าวทั้งทางกายหรือทางวาจา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการชักจูงก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเพื่อให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน

1.6.2.4 ปัจจัยด้านสื่อ หมายถึง หนังสือการ์ตูน โทรทัศน์ เกมคอมพิวเตอร์ ที่นำเสนอเรื่องราวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว

1.6.3 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-3 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556 ในโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง

1.6.4 โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง ที่จัดการศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 2.3.1 ปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
 - 2.3.3 ปัจจัยด้านสังคม
 - 2.3.4 ปัจจัยด้านสื่อ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา ตั้งแต่เริ่มสถาปนา ในปี พ.ศ.2515 ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 โดยรับโอนจากการจัดการศึกษาจาก 2 หน่วยงานคือเทศบาลนครหลวง และองค์การบริหารนครหลวงกรุงเทพมหานคร ซึ่งหน่วยงานทั้ง 2 ได้ถือกำเนิดเมื่อ พ.ศ. 2514 จากประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 24 และ 25 โดยเทศบาลนครหลวงกรุงเทพมหานคร เป็นการยุบรวมกันและรับโอนการจัดการศึกษาจากเทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลนครธนบุรี ทั้งนี้ โดยเทศบาลทั้ง 2 รับโอนการจัดการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี 2481 และองค์การบริหารนครหลวงกรุงเทพมหานคร เป็นการยุบรวมกัน และรับโอนการจัดการศึกษาจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครและองค์การบริหารส่วนจังหวัดธนบุรี โดยองค์การทั้งสองโอนการจัดการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการเมื่อปี พ.ศ. 2509

การจัดการศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครนับตั้งแต่จัดตั้งโรงเรียนทวยราษฎร์ขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2427 ที่วัดมเหยงคณ์พาราม และขยายออกไปโดยจัดตั้งองค์การรับผิดชอบเป็นกรมศึกษาธิการเมื่อปี พ.ศ.2430 และเป็นกระทรวงธรรมการเมื่อปีพ.ศ. 2435 นั้น ต่อมาในปี พ.ศ.2441 ได้มีโครงการศึกษาเกิดขึ้น โดยแบ่งความรับผิดชอบให้กรมศึกษาธิการของกระทรวงศึกษาธิการการจัดการศึกษาในกรุงเทพมหานครและให้กระทรวงมหาดไทยจัดการศึกษาในหัวเมืองกับพระสงฆ์ ภายหลังได้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปถึงระดับตำบล ระหว่างปี พ.ศ. 2454 ถึง พ.ศ. 2474 มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการประถมศึกษา 3 กระทรวง คือ กระทรวงนครบาล รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในส่วนกลาง กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในส่วนภูมิภาคกระทรวงธรรมการทำหน้าที่ประสานงานให้การศึกษาเป็นไปตามนโยบายปัจจุบันการจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 89(21) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 โดยมีการจัดการศึกษาหลายระดับและหลายรูปแบบ ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบดังนี้

1. การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาจัดอยู่ในรูปของอนุบาลศึกษา ศูนย์เลี้ยงเด็ก หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักพัฒนาชุมชน ซึ่งดำเนินการในลักษณะของการให้ความสนับสนุนชุมชนที่เปิดดำเนินการและสำนักอนามัยซึ่งเปิดสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน และให้การสนับสนุนบ้านเลี้ยงเด็ก

2. การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักการศึกษา และสำนักงานเขต มีโรงเรียน จำนวน 435 โรงเรียน ซึ่งตั้งกระจายทั่วพื้นที่ 50 สำนักงานเขต

3. การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เปิดสอนในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 74 โรงเรียน ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักการศึกษาและสำนักงานเขต

4. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล

5. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ การฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้นในโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ร่วมกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงเรียนของกรุงเทพมหานคร และการให้ความร่วมมือในการดำเนินการงานโรงเรียนผู้ใหญ่ จัดให้แก่กลุ่มสนใจตามความเหมาะสม ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักพัฒนาชุมชนภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร คือ การศึกษาในระดับประถม ส่วนการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา อาศัยแนวทางตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2531 ซึ่งเห็นชอบในหลักการเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กก่อนประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานครได้จัดขึ้นในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยได้รับมติคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบดำเนินการได้เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 ซึ่งกรุงเทพมหานครจัดเป็นการเสริมจากที่กระทรวงการศึกษาธิการดำเนินการ เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลในการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กและเยาวชนของไทย และเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2541 คณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

2.1.1 ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2528 เรื่อง “การจัดระเบียบราชการของกรุงเทพมหานคร” และประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2528 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 2 เมษายน 2530 เรื่อง “การแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานและการกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการกรุงเทพมหานคร” มติ ก.ก. ครั้งที่ 61/2541 วันที่ 20 กรกฎาคม 2535 เรื่อง “อนุมัติปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังตามแผนอัตรากำลัง 3 ปี ของสำนักงานเขต” ตลอดจนประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 31 มีนาคม 2535 เรื่อง กางแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 14)

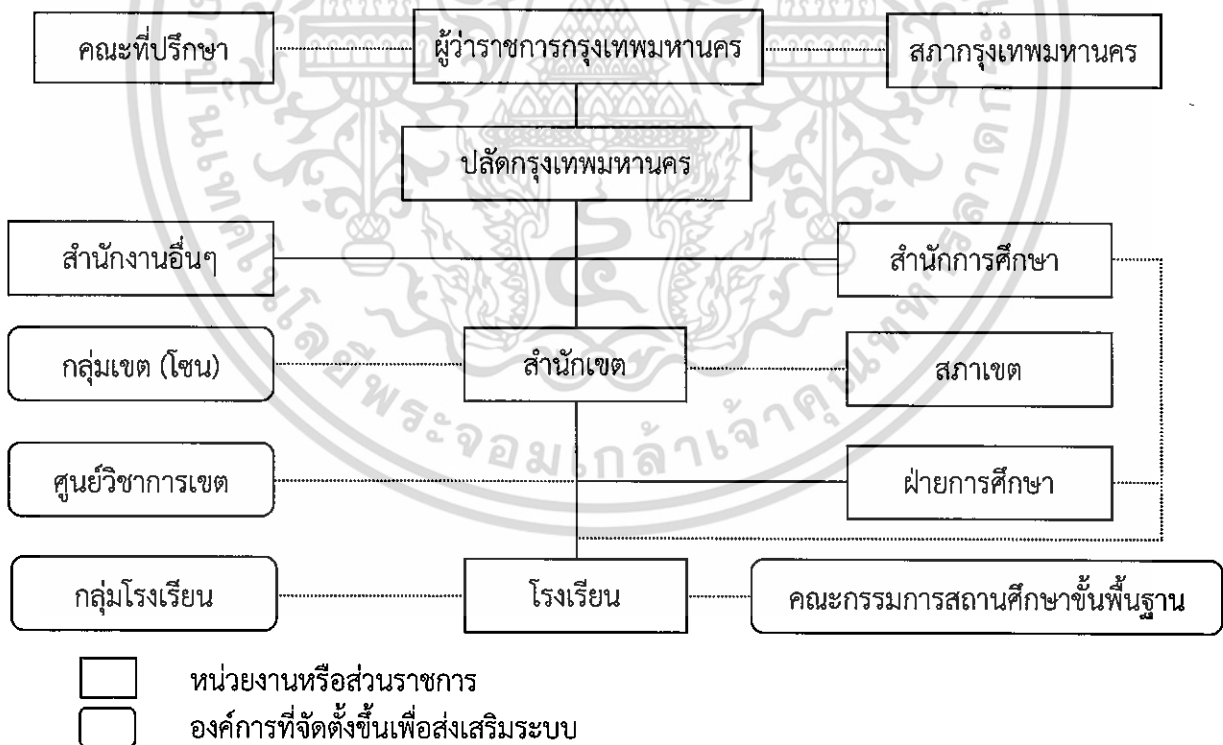
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานเขต “มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาและการอบรมดูแลโรงเรียน ประถมศึกษา”

ฝ่ายการศึกษา “มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานธุรการ การเงิน บัญชี และพัสดุ จัดทำฎีกา เบิกจ่ายเงินประเภทต่างๆ การควบคุมจัดทำทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์ เก็บรักษารวบรวมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัติ ประถมศึกษา การกำหนดชื่อโรงเรียน งานกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา ตรวจเยี่ยมโรงเรียน ร่วมพิธี การและกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ดำเนินการเกี่ยวกับการเจ้าหน้าที่ของข้าราชการครูและลูกจ้างใน โรงเรียน และในฝ่ายการศึกษา การนิเทศการศึกษา ดำเนินงานศูนย์วิชาการเขตและการปฏิบัติหน้าที่อื่น ที่เกี่ยวข้อง”

2.1.2 การบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

การบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานครในส่วนของการศึกษา จัดในลักษณะ ของสายการบังคับบัญชา ซึ่งผู้มีอำนาจ คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต และโรงเรียนตามลำดับ โดยมีสำนักการศึกษาเป็นฝ่ายอำนวยการ หรือหน่วยงานที่ปรึกษา ส่งเสริมสนับสนุนในระดับกรุงเทพมหานคร และฝ่ายการศึกษาเป็นส่วนราชการที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกันใน ระดับสำนักงานเขต ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิรูปภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
 ที่มา : สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2550)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 การแบ่งกลุ่มการปฏิบัติงานของสำนักงานเขต

โดยสำนักงานการศึกษาได้แบ่งกลุ่มการปฏิบัติงานออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เขตพระนคร เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตพญาไท เขตราชเทวี และเขตวังทองหลาง
2. กลุ่มกรุงเทพใต้ ประกอบด้วย ปทุมวัน บางรัก เขตสาทร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา เขตคลองเตย เขตวัฒนา เขตพระโขนง เขตสวนหลวง และเขตบาง
3. กลุ่มกรุงเทพเหนือ ประกอบด้วย เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว เขตหลักสี่ เขตดอนเมือง เขตสายไหม และ เขตบางเขน
4. กลุ่มกรุงเทพตะวันออก ประกอบด้วย บางกะปิ สะพานสูง เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตคลองสามวา และเขตประเวศ
5. กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ ประกอบด้วย เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน และเขตทวีวัฒนา
6. กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้ ประกอบด้วย เขตภาษีเจริญ เขตบางแค เขตหนองแขม เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตราชบุรีบูรณะ และเขตทุ่งครุ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว

ความก้าวร้าวเป็นการกระทำที่นักจิตวิทยาและบุคคลโดยทั่วไปให้ความสนใจกันมากจึงมีผู้แสวงหาคำตอบว่าทำไมมนุษย์จึงก้าวร้าว ซึ่งก็มีผู้ให้ความหมาย และตั้งทฤษฎีของความก้าวร้าวไว้มากดังนี้

ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว (Aggression)

Buss (1961:6-9) ได้อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวว่า เป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะที่ซับซ้อนซึ่งบุคคลอาจแสดงออกถึงพฤติกรรมก้าวร้าวได้ในลักษณะต่างๆกัน เช่น พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันไปได้อีก ดังที่เขาได้อธิบายว่าลักษณะของพฤติกรรมมีทั้งที่มีลักษณะ Active และ Passive สรุปได้ดังตาราง

ตาราง ที่ 2.1 แสดงลักษณะรูปแบบพฤติกรรมก้าวร้าวจากทฤษฎีของ Buss (1961)

พฤติกรรม	Active			Passive
	ตรง	อ้อม	ตรง	อ้อม
ทางกาย	ชกต่อย	เล่นตลกยั่ว เย้า	ขวาง ทางเดิน	แสดงท่าที เฉยเมย ต่อคำสั่ง
ทางวาจา	พูดดูหมิ่น	นินทา	พูดต่อว่า	พูดปฏิเสธ

ที่มา : ทิพย์วัลย์ สุทิน (2539 : 10). การลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่นโดยรูปแบบการปรับพฤติกรรมด้วยปัญญา

จะเห็นได้ว่าการแสดงออกของพฤติกรรมก้าวร้าวมีทั้งที่เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและทางวาจา สามารถแสดงออกได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การจะพิจารณาว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวหรือไม่ นั้น มีสิ่งที่ต้องพิจารณาอยู่ 2 ประการ คือ (Bandura.1973)

1. เป็นพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ ได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ และ/หรือ เป็นพฤติกรรมทำลายทรัพย์สิน การทำให้บุคคลได้รับความเสียหายทางร่างกาย อาจทำได้โดยการทำร้ายโดยตรง หรือทำร้ายทางอ้อมโดยทำให้บุคคลได้รับอันตรายเสียหายจากการกระทำของตน และการทำให้บุคคลได้รับความเสียหายทางจิตใจนั้นอาจทำได้โดยการดูถูกดูหมิ่น ทำให้อับอายขายหน้า หรือการใช้อำนาจบังคับจิตใจ เป็นต้น

2. เป็นพฤติกรรมที่ได้รับการตัดสินจากสังคมว่าพฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว เพราะมีพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ หรือทำลายทรัพย์สินโดยผู้กระทำ ทำตามบทบาทหน้าที่ในสังคมหรืออาจทำโดยไม่เจตนา หรือมีข้อยกเว้นอื่นๆที่สังคมกำหนดไว้ให้ทำได้ เช่น หมอฟันทำฟันให้คนไข้ได้รับความเจ็บปวด ถือได้ว่าเป็นการกระทำตามบทบาทหน้าที่ในสังคมและในทางตรงกันข้ามมีพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ได้รับการตัดสินจากสังคมว่า เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวได้ แม้จะไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ หรือยังไม่มีทรัพย์สินเสียหาย เช่น คนที่มีเจตนาพยายามฆ่าผู้อื่นแต่ไม่สำเร็จ เป็นต้น แล้วแต่ว่าสังคมจะมีมุมมองว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งในแต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมและค่านิยมที่แตกต่างกัน การที่จะบอกว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวในสังคมนั้น (Bandura. 1973 : 5 – 11) ได้แบ่งกฎเกณฑ์โดยทั่วไป ดังนี้

1. ลักษณะเฉพาะของพฤติกรรม (The Characteristics of the Behavior itself) พฤติกรรมเหล่านี้มักเป็นพฤติกรรมที่ให้ผลกระทบไม่น่าพึงพอใจ เช่น การทำร้ายร่างกาย การลบหลู่ดูหมิ่น การปฏิเสธสังคม การทำลายทรัพย์สิน เป็นต้น

2. ความเข้มในการตอบสนองพฤติกรรมที่มักถูกตีตราว่าเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวมักจะเป็นพฤติกรรมที่มีความเข้มสูง เมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมอื่นที่ยอมรับกันได้ทั่วไป เช่น การพูดจาใส่คนด้วยเสียงอันดัง การทำอะโรอย่างรุนแรงพลันเล่น มีแนวโน้มจะถูกตีตราว่าเป็นความก้าวร้าวได้ง่ายกว่าพฤติกรรมธรรมดาที่มีความเข้มน้อย

3. การแสดงความเจ็บปวดของผู้รับเคราะห์ พฤติกรรมเดียวกันได้รับการตัดสินแตกต่างกันได้ หากมีผู้รับเคราะห์หรือไม่มีผู้รับเคราะห์ ตัวอย่างเช่น การเล่นหรือการชกต่อยกันของเด็กๆ จะได้รับการตีตราว่าเป็นความก้าวร้าว หากมีใครคนใดคนหนึ่งร้องไห้ หรือได้รับบาดเจ็บ ขณะที่พฤติกรรมเดียวกันนั้น อาจมองว่าเป็นความร่าเริง ถ้าเด็กๆ ยังเล่นกันต่อไปโดยไม่มีการแสดงปฏิกิริยาว่าได้รับความเจ็บ ปวด

4. เจตนาในการกระทำหากพฤติกรรมก้าวร้าวหรือความคาดหวังในการแสดงพฤติกรรม (expectation) ว่าพฤติกรรมใดได้รับการตีตราว่าผู้กระทำโดยไม่มีเจตนา ก็จะไม่ได้รับการตัดสินว่าเป็นความก้าวร้าว พฤติกรรมเดียวกันอาจได้รับการตีตราว่าเป็นความก้าวร้าวได้ (แม้จะยังไม่มีกรทำร้ายเกิดขึ้น) หากผู้สังเกตสรุปได้ว่า บุคคลนั้นมีเจตนาต้องการทำร้ายผู้อื่นแม้การประเมินเจตนาเป็นสิ่งที่ประเมินยาก แต่โดยทั่วไปในสังคมหนึ่งๆ ทบหาทสภาพของผู้แสดงพฤติกรรม และการดูว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเงื่อนไขเฉพาะหน้าที่เป็นอุบัติเหตุ หรือมีการเตรียมการ เป็นต้น

5. ลักษณะของผู้ตีตราความก้าวร้าว ลักษณะของผู้ตีตราความก้าวร้าวจะมีอิทธิพลต่อรูปแบบพฤติกรรมที่เขาตีตราเพราะคนเรามีแนวโน้มที่จะระบุเหตุคนอื่นเช่นเดียวกับที่เขาเป็น เช่น คนที่ก้าวร้าวมักจะระบุเหตุว่าคนอื่นตั้งใจก้าวร้าว และรับรู้พฤติกรรมนั้นว่าเป็นความก้าวร้าว นอกจากนี้คนที่ต่างกันในระดับเศรษฐกิจสังคม เชื้อชาติ การศึกษา อาชีพ มักตีตราพฤติกรรมเดียวกันว่าเป็นความก้าวร้าวในคุณภาพที่ต่างกันได้ด้วย ดังนั้น พฤติกรรมที่เหมาะสมในการปฏิสัมพันธ์กับบางกลุ่มอาจถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวจากคนอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้

6. ลักษณะของผู้ก้าวร้าว ในสังคมหนึ่งๆ นั้นคนในสังคมจะได้รับประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมที่ทำให้เขาสามารถพัฒนารูปแบบพฤติกรรมจำเพาะที่เหมาะสมกับอายุ เพศ กลุ่มศาสนา เชื้อชาติ อาชีพ ระดับเศรษฐกิจ สังคมของเขาได้ ดังนั้น การประเมินผู้ก้าวร้าวจึงเกิดจากการเปรียบเทียบลักษณะของผู้ก้าวร้าวกับบรรทัดฐานของพฤติกรรมทางวัฒนธรรมนั้นๆ

จากลักษณะรูปแบบของพฤติกรรมก้าวร้าวที่ Buss (1961) ได้ให้ไว้ และจากทฤษฎีโดยทั่วไปที่แบนดูราได้กำหนดขึ้น การจะตัดสินว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว นั้นต้องมาจากองค์ประกอบทั้งทางการแสดงออกของพฤติกรรม (ทางกาย, ทางวาจา) ลักษณะของพฤติกรรม (ทางตรง, ทางอ้อม) รวมถึงมุมมองจากสังคมว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว การจะให้ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว นั้น มีผู้ได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลายแตกต่างกันไปดังนี้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 22) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาในทันทีที่ทำลายบุคคลเป้าหมาย โดยมีเจตนาที่จะให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวดทางจิตใจ หรือทางร่างกาย หรือทั้งทางร่างกายและจิตใจ

วัชรินทร์ จามจรี (2550: 16) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง การแสดงออกขณะที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยมีเจตนามุ่งทำร้ายผู้อื่น หรือ คาดหวังจากการแสดงพฤติกรรมให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บทางกาย หรือทำร้ายจิตใจโดยการแสดงออกทางคำพูด แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ

1. พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้บุคคลได้รับความเจ็บเสียหายทางร่างกาย และ/หรือ เป็นการทำลายทรัพย์สิน สิ่งของ

2. พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา หมายถึง การพูด การใช้วาจา ที่ทำให้บุคคลได้รับความอับอาย หรือเป็นการทำร้ายจิตใจ เช่น การพูดด่า ว่า พูดกรรโชก ช่มชู้ เป็นต้น และในการกำหนดพฤติกรรม ก้าวร้าวทั้งทางกายและทางวาจา

ปิยศรี บวรธนสาร (2550 : 11) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งในรูป ของการกระทำและคำพูด ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่เจตนา ซึ่งส่งผลให้ผู้อื่นเจ็บปวดทางกายหรือทางใจ เพียงเพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด ความวิตกกังวล ความไม่พอใจ และความไม่ สมหวังเกิดขึ้น

สุทธิพร นิราพาธ (2547 : 24) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง ความตั้งใจทำอันตรายผู้อื่นด้วยวิธี ต่างๆทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ชนิตตา เกตุอำไพ (2549 : 15) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นการกระทำที่แสดงออกในรูป ของคำพูดและการกระทำ เพื่อระบายความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียดของตนเอง และความรู้สึก ไม่พึงพอใจต่างๆ ซึ่งเป็นการกระทำที่ผู้อื่นไม่พอใจ

รัชดาภรณ์ ไกรกริ่ง (2549 : 19) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดง ออกมาเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ซึ่งการแสดงออกเป็นไปในทางที่ ก่อความเดือดร้อนให้กับ ตนเองและผู้อื่นทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยการแสดงออกมาทางกริยาท่าทางและภาษา

แสงทอง ไชยเมืองชื่น (2548 : 6) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้บุคคลอื่น ได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการทำลายข้าวของโดยแบ่งเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว ทางกายและทางวาจา

สุทธิพร นิราพาธ (2547 : 25) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกทาง คำพูดอย่างไม่เหมาะสม และพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างไม่เหมาะสม และพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างไม่ เหมาะสมที่มาจากแรงจูงใจที่ถูกกระตุ้นที่จะกระทำให้ผู้อื่น ได้รับบาดเจ็บหรือเป็นอันตราย

ศิริวรรณ ปุ่นคอน (2547 : 21) พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึงการกระทำใดๆ ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับ ความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บทางด้านร่างกายหรือทางด้านจิตใจ และจะมีการแสดงออกโดยการใช้คำพูด หรือการใช้ร่างกายกระทำ

ปาริชาติ จันทรานุกรักษ์ (2546 : 25) พฤติกรรมก้าวร้าวหมายถึง การกระทำหรือพยายามที่ กระทำให้เกิดผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยมีเจตนามุ่งร้ายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งอาจแสดงออกทางร่างกายหรือวาก็ได้ เช่น ทำลายข้าวของ การทำร้ายร่างกาย การดุด่า การพูดคำ หยาบ

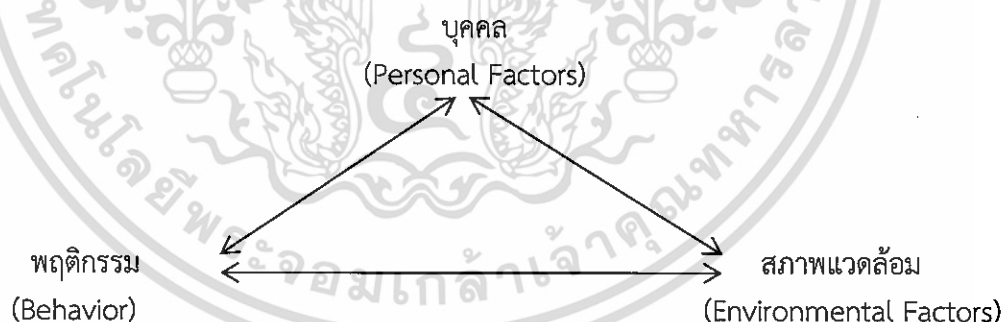
สุพัตรา พันธูร (2546 : 8) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง การแสดงออกในรูปของคำพูด และการกระทำที่รุนแรง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับอันตราย บาดเจ็บหรือเกิดความ เสียหายทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทรัพย์สินต่างๆ โดยเจตนา เพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด และความรู้สึกไม่พอใจต่างๆ ที่มีต่อผู้อื่นหรือสิ่งรอบตัว จากความหมาย ของ พฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า

พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งในรูปของการกระทำและคำพูด ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่เจตนา ซึ่งส่งผลทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดทางใจหรือทางกาย เพียงเพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด ความวิตกกังวล ความไม่พอใจ และความไม่สมหวังที่เกิดขึ้น

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว

2.2.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (SOCIAL COGNITIVE THEORY)

Bandura (1973 : 203 – 227) พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคมซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ เด็กที่เติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ต่าง ๆ กัน เช่น สภาพครอบครัว โรงเรียน หรือสังคม ต่างก็เรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความขุ่นเคืองแตกต่างกันได้ ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความขุ่นเคืองเหล่านี้ได้แก่ การถูกคนอื่นพูดจาถากถาง ตำหนิ เยาะเย้ย การถูกขัดใจ หรือการถูกผู้อื่นทำร้ายก่อน เป็นต้น (ทิพย์วัลย์ สุทิน. 2539) และการตอบสนองที่แตกต่างกันนี้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้จากตัวแบบในอดีต เช่น พ่อ แม่ หรือ กลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นเพราะตัวเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างซับซ้อนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลนั้น (เช่น การเรียนรู้จากตัวแบบในอดีต) และแบนดูราเห็นว่าความคิดเป็นเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่แท้จริง และได้สร้างทฤษฎี Triadic reciprocal determinism ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรทางความคิดและตัวแปรส่วนตัวกับพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีอิทธิพลต่อกันและกัน อธิบายการเกิดพฤติกรรมของบุคคลที่มีองค์ประกอบต่างๆกันไป (ความเชื่อ ทศนคติ ความหวัง ความจำ) กับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและรูปแบบของพฤติกรรมจากการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้นดังแสดงในภาพประกอบที่ 2

ภาพที่ 2.2 Triadic Reciprocity Model

ที่มา : สมโภชน์ เอี่ยมสุภาค.(2549:8) การปรับพฤติกรรม

จากรูปดังกล่าวข้างต้น Personal Factors ได้แก่ ปัญหา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้และการกระทำ Environmental Factors ได้แก่ สภาพแวดล้อม เช่น ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และ Behavior คือ พฤติกรรม การที่ปัจจัยทั้ง 3 ทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกัน ก็ไม่ได้หมายความว่าทั้งสามปัจจัยนั้นจะมีอิทธิพลในการกำหนดซึ่งกันและกันอย่างเท่าเทียมกัน บางปัจจัยอาจมีอิทธิพล

มากกว่าอีกบางปัจจัย และอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 3 นั้น ไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมๆกัน หากแต่ต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะมีผลต่อการกำหนดปัจจัยอื่นๆ (Bandura. 1959) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม ความคาดหวัง ความเชื่อ อารมณ์ และความสามารถทางปัญญาของบุคคลนั้นจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลง โดยอิทธิพลทางสังคม ที่ให้ข้อมูลและกระตุ้นการสนองตอบทางอารมณ์โดยการผ่านตัวแบบในการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่างๆนั้น ซึ่งแบนดูราเองก็มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกตจากตัวแบบโดยอาจเป็นการรับรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น (ได้ยิน และ ได้เห็น) โดยไม่มีประสบการณ์ตรงมาเกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนมากจะรับรู้จากสื่อแทบทั้งสิ้น แบนดูราได้แบ่งประเภทของตัวแบบออกเป็น 2 ประเภท คือ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาคี. 2549 : 51)

1. ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริงๆ (Live Model) คือตัวแบบที่บุคคลได้มีโอกาสสังเกตและปฏิสัมพันธ์โดยตรง เช่น บิดามารดาและเพื่อนซึ่งอิทธิพลของตัวแบบก็จะแตกต่างกันไป

2. ตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (SYMBOLIC MODEL) เป็นตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ การ์ตูน เกมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ในปัจจุบันเกมคอมพิวเตอร์เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มของเด็กซึ่งมีทั้งภาพและรูปแบบของ “เกม” ที่เข้ากับยุคสมัย และตัวละครในเกมที่โลดแล่นหน้าจออย่างสมจริงสมจังเท่านั้น เนื้อเรื่องและรูปแบบของการแพ้ชนะก็ถูกพัฒนาให้ชวนติดตามและหลงใหลจนยากที่จะละมือจากเกมได้จนอาจทำให้เด็กใช้ระยะเวลาที่มาก เกมจึงเข้ามามีบทบาทกับเด็กอย่างมากในปัจจุบัน

Bandura (1973 : 203 – 227) ได้อธิบายความก้าวร้าวในทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม 3 ลักษณะ คือ

1. การเกิดความก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวได้มาอย่างไร ได้มาในรูปแบบใด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชื่อว่า พฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากการเรียนรู้ 2 ลักษณะคือ

1.1 การสังเกต เป็นการเรียนรู้จากตัวอย่าง โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น หรือเรียกว่า การสังเกตตัวแบบ การสังเกตตัวแบบนั้นผู้สังเกตจะเรียนรู้กลวิธีในการแสดงพฤติกรรมในเวลาต่อมาได้นอกเหนือจากพฤติกรรมของตัวแบบ แบนดูราเชื่อว่า การเรียนรู้จากการสังเกตต้องรวมตัวแปรกระบวนการทางปัญญาด้วย การสังเกตจึงสอนให้บุคคลคำนึงถึงผลกรรมที่เกิดขึ้น เช่น การสังเกตตัวแบบที่ได้รับการเสริมแรงทางอ้อม (Vicarious reinforcement) กระบวนการทางปัญญาทำให้บุคคลคาดหวังผลกรรมที่จะได้รับ ถ้าตนแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นบ้าง ความคาดหวังจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่สำคัญ การสังเกตประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ

1.1.1 การสังเกตลักษณะที่สำคัญของพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงบุคคลจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าเขาสนใจลักษณะสำคัญของพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงการสนใจหรือใส่ใจย่อมเกิดจากความเด่นชัดของตัวแบบ ความแจ่มชัดของพฤติกรรม รวมทั้งลักษณะเฉพาะตัวของผู้สังเกตด้วย เช่น ความสามารถในการรับสัมผัสและการรับรู้ ตลอดจนประสบการณ์การได้รับแรงเสริม

1.1.2 การจดจำ การจดจำที่ได้จากการสังเกตตัวแบบจะทำให้ตัวแบบนั้นมีอิทธิพลต่อผู้สังเกต การจดจำจะเกิดขึ้นในลักษณะของสัญลักษณ์ เช่น จินตภาพ คำพูด หรือสัญลักษณ์อย่างอื่น วิธีการหนึ่งที่จะช่วยในการจดจำ คือ การฝึก หรือการทบทวนทางปัญญา

1.2 การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง (รวมกระบวนการกระทำและกระบวนการ จูงใจ) ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วได้รับรางวัล แรงเสริม หรือการลงโทษพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นจะเกิดขึ้นอีกในโอกาสต่อไป โดยนัยนี้พฤติกรรมก้าวร้าวจะเกิดในลักษณะพฤติกรรมที่ต้องกระทำเองจึงจะได้รับแรงเสริมหรือแรงจูงใจ

2. ตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ ประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

2.1 อิทธิพลของตัวแบบ ตัวแบบมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ทดลอง จากการทดลองของแบนดูราในปีค.ศ. 1973 ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สังเกตตัวแบบก้าวร้าว โดยเฉพาะตัวแบบที่ได้รับการเสริมแรงจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่สังเกตตัวแบบไม่ก้าวร้าว

2.2 สิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การต่อสู้อ การทำร้ายร่างกาย การถูกเหยียดหยาม หรือการถอดถอนแรงเสริม สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความคับข้องใจ หรือความโกรธ ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงพฤติกรรมก้าวร้าวด้วย

2.3 สิ่งจูงใจ ส่วนใหญ่พฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลเกิดจากการคาดหวังผลทางบวก ฉะนั้นตัวกระตุ้นคือ แรงเสริมที่บุคคลคาดหวังมากกว่าการกระทำให้คนอื่นเจ็บปวด

2.4 การควบคุมด้วยการสอน ในกระบวนการสังคมประกิต หรือการอบรมเลี้ยงดูนั้น บุคคลจะถูกฝึกให้เชื่อฟังกฎและระเบียบต่าง ๆ ผู้ฝึกจะให้รางวัลแก่การเชื่อฟังและลงโทษแก่การไม่เชื่อฟัง วิธีการลงโทษที่รุนแรงย่อมทำให้บุคคลเกิดความก้าวร้าวได้ เพราะทำให้บุคคลคับข้องใจ และเห็นตัวแบบที่ก้าวร้าวด้วย

2.5 การควบคุมด้วยสิ่งที่เป็นมายา มายาเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากความเชื่อถือที่ผิด บางครั้งความเชื่อที่ผิดทำให้บุคคลก้าวร้าวได้

3. สิ่งที่ทำให้ความก้าวร้าวคงอยู่ ได้แก่ แรงเสริม Bandura (1973 : 219) ได้แบ่งแรงเสริมออกเป็น 3 ชนิดคือ

3.1 แรงเสริมภายนอก เมื่อบุคคลแสดงความก้าวร้าวแล้วได้รับแรงเสริมพฤติกรรมก้าวร้าวจะคงอยู่

3.2 แรงเสริมที่ได้จากการสังเกต บุคคลจะสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวของตัวแบบที่ได้รับรางวัลมากกว่าตัวแบบที่ไม่ได้รับรางวัล ฉะนั้น ตัวแบบก้าวร้าวที่ได้รับรางวัลจะเป็นตัวแบบที่มีประสิทธิภาพ แรงเสริมที่ได้จากการสังเกตจะทำให้หน้าที่ให้ข้อมูลและแรงจูงใจให้บุคคลแสดงความก้าวร้าว

3.3 แรงเสริมที่เกิดจากตนเอง ได้แก่ การลดค่าหรือศักดิ์ศรีของผู้อื่น เช่นการพุดนินทาหรือตำหนิผู้อื่น จะทำให้ตนเองรู้สึกมีค่ามากขึ้น รู้สึกพึงพอใจและได้ระบายความคับข้องใจ

Sears (1969 : 159 – 197) เชื่อว่าพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเฉพาะเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมจากพ่อแม่ เชียร์ กล่าวว่ พ่อแม่มีอิทธิพลในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเป็นอย่างดี เพราะพ่อแม่มีหน้าที่ในการฝึกวินัยและให้แรงเสริมแก่พฤติกรรมของเด็ก โดยปกติ เชียร์เชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากแรงขับภายใน ได้แก่ ความต้องการพื้นฐาน และสิ่งเร้าภายนอก เช่น การให้

ความรักการลงโทษ เป็นต้น การเกิดพฤติกรรมจึงเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องในลักษณะเหตุผล คือ พฤติกรรมหนึ่งจะเป็นสาเหตุของอีกพฤติกรรมหนึ่งในเวลาต่อมา

Freud (1964 : 204) ได้เสนอทฤษฎีสัญชาตญาณที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว (Instinct Theories of Aggression) เป็นทฤษฎีที่ Freud เห็นว่าความก้าวร้าวเป็นสัญชาตญาณที่เกิดขึ้น ภายในตัวมนุษย์ ไม่ได้เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายนอก คือ มนุษย์เป็นผู้ที่ก้าวร้าวเสมอโดยไม่เลือกสถานการณ์นอกจากนั้นเขายังกล่าวถึงเรื่องความพึงพอใจทางเพศ จากการถูกคู่ร่วมเพศทำร้ายซึ่งจะทำให้เจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ (Masochism) ว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะเพิ่มความรู้สึกพึงพอใจจากการทำร้ายตนเองซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการทำร้ายหรือก้าวร้าวผู้อื่น ทั้งนี้เพราะการก้าวร้าวต่อผู้อื่นไม่สามารถแสดงออกมาได้ง่าย จึงหันมาทำร้ายตนเอง Freud ได้ให้ความเห็นว่า การที่บุคคลมีความรู้สึกเช่นนี้เป็นเพราะมีความรู้สึกผิดติดอยู่ในจิตสำนึก

Lombroso, Cesare, and Guglielmo Ferrero (2004 : 324) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในการประกอบอาชญากรรมในเชิงวิทยาศาสตร์ โดยได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีวิวัฒนาการของ ชาร์ล ดาร์วิน โดยได้เสนอหลักการประกอบอาชญากรรมของมนุษย์ไว้ว่าสาเหตุที่มนุษย์ประกอบอาชญากรรมนั้น เนื่องจากมนุษย์มีสันดานของการประกอบอาชญากรรมมาตั้งแต่กำเนิด หรือเกิดมาเพื่อประกอบอาชญากรรม (born criminal) นอกจากนี้ บุคคลประเภทนี้ยังมีร่างกายผิดปกติ ซึ่ง ลอมโบโซได้เสนอแนวความคิดการแบ่งอาชญากรไว้ดังนี้ คือ อาชญากรโดยกำเนิด อาชญากรวิกลจริต อาชญากรที่กระทำผิดเพราะความกดดันทางอารมณ์ อาชญากรที่กระทำเป็นครั้งคราว ซึ่งแบ่งย่อยออกไปอีกเป็น คนปกติก็เป็นคนดีแต่ทำผิดเพื่อป้องกันเกียรติยศหรือถูกเหตุการณ์บังคับ กระทำผิดติดจนเป็นนิสัย โดยถูกอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่เลวถึงคนดีและถึงอาชญากรโดยกำเนิด คือส่วนมีเลวที่ได้จากพันธุกรรม อย่างไรก็ตามแนวความคิดของ ลอมโบโซได้ช่วยกระตุ้นให้มีการศึกษาอาชญากรรมของมนุษย์ในเชิงวิทยาศาสตร์ของนักคิดรุ่นหลังๆ และมีผลทำให้การศึกษาพฤติกรรมที่นำมาสู่การประกอบอาชญากรรมของมนุษย์ โดยอาศัยปัจจัยทางด้านสังคมหลายๆ ปัจจัยเข้ามาประกอบการศึกษาในเรื่องนี้มากขึ้น

ทฤษฎีชีววิทยาที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว (Biological Theories of Aggression) จากการศึกษาของแพทย์ที่ผ่าตัดสมองของชายผู้หนึ่งชื่อ Charies Whitman ผู้เป็นอาชญากรฆ่าบุคคลในครอบครัวแล้วเขียนบันทึกไว้ก่อนฆ่าตัวตาย แพทย์ได้พบก้อนเนื้อออกขนาดใหญ่ในสมอง ซึ่งทำให้แพทย์เชื่อว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เขามีการกระทำที่โหดร้าย และจากการที่ได้ทดลองฝังเข็มอิเล็กโทรด (Electrode) เข้าที่สมองของสัตว์และพบว่าทำให้สัตว์ดุร้ายขึ้นในการวิจัยเชื่อว่าพันธุกรรมหรือโครโมโซมที่ผิดปกติทำให้เกิดการกระทำที่ก้าวร้าวได้

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวจะเห็นได้ว่า ความก้าวร้าวมีสาเหตุต่างๆ กัน พฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากความคับข้องใจหรือมีสถานการณ์ที่มากกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และ

การเรียนรู้ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้ ฉะนั้นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ทฤษฎีต่างๆ ได้อธิบายลักษณะของพฤติกรรมที่เน้นลงไปทีบุคคล และสถานการณ์เฉพาะอย่างแต่พฤติกรรมที่เกิดขึ้น ก็ยังคงเป็นผลที่เกิดจากบุคคลและสถานการณ์ที่แวดล้อมเขาอยู่เสมอ การที่จะเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะที่ซับซ้อนของพฤติกรรมของมนุษย์ จำเป็นต้องอาศัยทฤษฎีต่างๆ เข้าช่วยประกอบกัน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว

2.3.1 ปัจจัยด้านครอบครัว

สถาบันครอบครัวยังคงเป็นหน่วยเล็ก ๆ ทางสังคมที่มีความสำคัญที่สุด ต่อการหล่อหลอมเกล้าเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นคนที่มีคุณธรรมมีคุณค่าต่อตนเองและผู้อื่น (อมรวิรัช นาคทรพรพ. 2548 : 22) ครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมแรกของบุคคลประสบการณ์และความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด การมองโลก การมองตนเอง และการพัฒนาบุคลิกภาพตลอดจนการกำหนดคุณภาพความสัมพันธ์ที่บุคคลจะมีกับผู้อื่นในอนาคตอีกด้วยนอกจากบุคคลจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของครอบครัว

จิตตินันท์ เตชะคุปต์. (2547 : 49) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่ของครอบครัว ดังนี้

1. ความหมายของโครงสร้างและหน้าที่ของครอบครัว นักวิชาการให้ความหมายของโครงสร้างครอบครัว (Family structure) ว่า หมายถึง องค์ประกอบย่อยของบุคคลที่มาอยู่รวมกัน (ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป) ในลักษณะครัวเรือนและมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันโดยสายโลหิตหรือกฎหมาย รวมทั้งมีการดำเนินชีวิตร่วมกันและมีการพึ่งพากันทางสังคมและเศรษฐกิจ

หน้าที่ของครอบครัว (Family function) หมายถึง กิจกรรมหรืองานที่สมาชิกในครอบครัวควรกระทำตามบทบาทหรือสถานภาพในครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวสามารถดำเนินชีวิตครอบครัวไปได้อย่างราบรื่น ทั้งนี้ ครอบครัวจะมีหน้าที่ต่อสมาชิกในครอบครัวในการตอบสนองความต้องการของสมาชิกในครอบครัว และยังมีหน้าที่ของครอบครัวต่อสังคมในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมในการทำประโยชน์เพื่อสังคมด้วย

2. องค์ประกอบโครงสร้างของครอบครัว ลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อยภายในครอบครัวที่มีผลต่อโครงสร้างของครอบครัว คือ

2.1 โครงสร้างบทบาท (role structure) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่บ่งชี้ถึงสภาพที่ตนดำรงอยู่ บทบาทและสถานภาพจะเป็นเหมือนต้นแบบในการหล่อหลอมพฤติกรรมของบุคคล โครงสร้างบทบาทภายในครอบครัวที่สำคัญจำแนกเป็นบทบาทเชิงเครื่องมือ (expressive role) โดยบทบาทเชิงเครื่องมือเป็นบทบาทเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจภายในครอบครัว และความรับผิดชอบโดยตรงต่อการแสวงหาสิ่งจำเป็นหรือทรัพยากรสำหรับเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบทบาทของสามีหรือพ่อ และบทบาทเชิงอารมณ์เป็นบทบาทเกี่ยวกับการเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งการให้การสนับสนุนด้านจิตใจ ครอบครัวที่ดีจำเป็นต้องมีโครงสร้างบทบาทที่ชัดเจน สอดคล้องกับความ

ต้องการของสมาชิก และสอดคล้องกับความต้องการของครอบครัว มีผลทำให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการตอบสนองความต้องการได้ด้วย

2.2 ระบบค่านิยม (value system) ระบบค่านิยมเป็นระบบความคิด ความเชื่อ และเจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้ในครอบครัว และอาจมีอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกครอบครัว มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นหลัง โดยทั่วไปบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากการปลูกฝังค่านิยมจากครอบครัวค่อนข้างมากกว่าแหล่งอื่นที่มีอิทธิพล เช่น โรงเรียน ศาสนา ชุมชน เป็นต้น โครงสร้างของระบบค่านิยม ชี้ให้เห็นหลักในการดำเนินชีวิตครอบครัว ถ้าครอบครัวมีระบบค่านิยมที่คล้ายกับสังคมใหม่ ครอบครัวนั้นจะอยู่ในชุมชนได้อย่างราบรื่น จะทำให้ครอบครัวเข้ากับบุคคลภายนอกครอบครัวได้ง่าย

2.3 กระบวนการสื่อสาร (Communication Process) การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เช่น ครอบครัวจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่ดี เพื่อช่วยให้ครอบครัวสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่และมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างสมาชิก การสื่อสารเป็นกระบวนการร่วมรับรู้ข่าวสาร ความคิดเห็น ค่านิยม ตลอดจนอารมณ์ ความรู้สึก ของบุคคลและผู้อื่น และเป็นวิถีทางที่จะทำให้อุบัติการณ์และผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น การสื่อสารอาจเป็นการใช้ถ้อยคำหรือไม่ใช้ถ้อยคำประกอบกันไปได้ ครอบครัวที่มีการสื่อสารที่ดีจะสามารถทำหน้าที่ต่างๆได้ดี เพราะการสื่อสารที่ดีจะทำให้สมาชิกมีความเข้าใจ ยอมรับความคิดเห็นและเหตุผลที่แตกต่างกัน ปรับพฤติกรรมเข้าหากันได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีความราบรื่นในการดำเนินชีวิตครอบครัว แต่ถ้าครอบครัวมีการสื่อสารไม่ดี เกิดความไม่เข้าใจกัน ระวังไม่มั่นใจ ไม่สามารถปรับพฤติกรรมเข้าหากันได้ เพราะสมาชิกไม่สามารถบอกให้ฝ่ายหนึ่งรู้ถึงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองได้ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น ก็จะส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ของครอบครัว และอาจทำให้เกิดความแตกแยกในครอบครัวขึ้นได้

2.4 โครงสร้างอำนาจ (Power system) หมายถึง การที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนในครอบครัวสามารถควบคุมหรือแสดงอิทธิพลต่อพฤติกรรมของสมาชิกอื่นๆในครอบครัว โดยเป็นผู้ที่ใช้อำนาจในการตัดสินใจของครอบครัว และยังมีอำนาจในการให้คุณให้โทษแก่สมาชิกในครอบครัว เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก ที่ส่วนใหญ่จะใช้อำนาจในการลงโทษลูก เป็นต้น

3. องค์ประกอบหน้าที่ของครอบครัว ครอบครัวมีหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการของสมาชิกในครอบครัว คือ

3.1 หน้าที่ของความรักความเอาใจใส่ (Affective function) หมายถึง ในการตอบสนองความต้องการด้านจิตใจของสมาชิก แสดงออกโดยการให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่แก่สมาชิก เพื่อให้สมาชิกมีสุขภาพจิตดี มีบุคลิกภาพมั่นคง

3.2 หน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู (Socialization function) หมายถึง หน้าที่ในการพัฒนาแบบแผนพฤติกรรมที่ต่อเนื่องตลอดชีวิตของสมาชิก เพื่อเป็นการปลูกฝังส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงาม การวางตนตามบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสม การเรียนรู้ระเบียบทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เด็กพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในอนาคต ถือได้ว่าเป็นกระบวนการปรับพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องที่ทำให้บุคคลตอบสนองสถานการณ์ในสังคมตามต้องการ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้บทบาทในสังคม และได้ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งกระบวนการทางสังคมนี้ไม่ได้หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูเด็กเท่านั้น แต่เป็น

กระบวนการที่เกิดกับคนทุกวัย ตั้งแต่เกิดจนถึงวัยสูงอายุ ในการปรับบรรทัดฐาน ความเชื่อ ค่านิยมของ ตนอย่างต่อเนื่อง

3.3 หน้าที่ในการผลิตสมาชิกใหม่ (Reproductive function) หมายถึง หน้าที่ในการสร้าง หรือในการผลิตสมาชิกใหม่ให้กับครอบครัว ทำให้สังคมมีจำนวนสมาชิกในสังคมเพิ่มขึ้น เป็นหน้าที่ในการ สืบเผ่าพันธุ์เชื้อสายของมนุษย์ สำหรับครอบครัวหน้าที่นี้เป็นการสืบสกุลให้ครอบครัวดำรงต่อไป

3.4 หน้าที่ในการเผชิญปัญหาของครอบครัว (family coping function) หมายถึง หน้าที่ ในการจัดการและคลี่คลายวิกฤติต่างๆ ในครอบครัวในทางสร้างสรรค์ เพื่อคงไว้ซึ่งสมดุลภายในครอบครัว ทั้งนี้ เนื่องจากตลอดการดำเนินชีวิตครอบครัว ครอบครัวจะถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและ ภายนอก ซึ่งอาจเป็น บุคคล สิ่งของ สถานการณ์ หรือ เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะเครียดในครอบครัว สิ่ง ที่อาจรบกวนความสงบสุขของครอบครัว เช่น การเสียชีวิตของคู่ครอง การหย่าร้าง การตายของญาติ สนิท การเจ็บป่วยของสมาชิก การมีปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ครอบครัวจึงทำหน้าที่ในการเผชิญ ปัญหาเพื่อให้ครอบครัวสามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องตามพัฒนาการของ ครอบครัว

3.5 หน้าที่ในการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ (Economic function) หมายถึง หน้าที่ ในการแสวงหารายได้ที่ได้มาเพื่อนำมาใช้จ่ายอย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดหาเสื้อผ้า อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

3.6 หน้าที่ในการจัดหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางกายภาพสำหรับสมาชิก (Provision of physical necessities) หมายถึง หน้าที่ในการจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับสมาชิกใน ครอบครัว ได้แก่ ปัจจัยสี่ (อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย) และบริการเกี่ยวกับสุขภาพ อานามัย นันทนาการ และงานอดิเรก

จากแนวคิดข้างต้นนำไปสู่การสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะมีผลต่อ พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว โดยมีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สุนิสา คำบึงกลาง (2548 : 6) ได้ให้ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไว้ ว่า หมายถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังนี้

1. การปฏิบัติของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การให้ความรัก ความเคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติ ตามคำสั่งสอนหรือข้อเสนอแนะ ตลอดจนร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆเมื่อมีเวลาและโอกาสและปรึกษา ปัญหาต่างๆทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน
2. การปฏิบัติของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความอบอุ่น ให้ความเป็นกันเอง ดูแล ช่วยเหลือห่วงใยให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาต่างต่างๆทั้งด้านส่วนตัวและด้าน การเรียน

อัสรา อวารณ์ (อ่างใน ปิยศรี บรรณสาร. 2550 : 37) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึงการที่บุคคลรู้สึกว่าได้รับความรัก การดูแลอย่างดีในครอบครัว มีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมั่นใจ ในตนเองถึงความสัมพันธ์กับคนอื่นในบ้าน ดังนั้นสัมพันธภาพในครอบครัวจึงมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อ พฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม ถ้าครอบครัวสมบูรณ์ด้วยระเบียบและคุณธรรมอันดีทุก

ประการแล้ว สมาชิกทุกคนก็จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัวขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจของสมาชิกแต่ละคน เพราะความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นใน ครอบครัว จะช่วยให้ความเป็นอยู่ในครอบครัวราบรื่น และทุกคนมีความสุขกายสบายใจ และมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ อัญมณี สมด้ว (2544 : 28) กล่าวว่าสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง พ่อ แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องมีความเชื่อใจกัน รักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แก่งานทำกิจกรรมร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนรวมทั้งการอบรมสั่งสอน ชักเย้าลูกหลานให้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี

อิทธิพลของบุคคลในครอบครัวต่อพฤติกรรมก้าวร้าว

บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่แรกเกิดย่อมมีผลต่อการเป็นแบบอย่างต่อพฤติกรรมของเด็ก เนื่องจากความใกล้ชิดและการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอยู่ตลอดเวลา ยกตัวอย่างเช่น พ่อแม่ที่ตอบสนองต่อความซนเคือง ด้วยการแสดงความนิ่งเฉยด้วยความใจเย็น เด็กจะมีโอกาสได้รับอิทธิพลการแสดงออกเช่นนี้มาใช้กับตนเอง แต่หากพ่อแม่ลงโทษลูกด้วยความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นด้วยวาจา อารมณ์ หรือการเขียนตี บางรายลูกถูกตีจนเป็นริ้วรอยตามผิวหนัง บางรายมีบาดแผลเกิดขึ้น บางรายกระตุกหักหรือการบอบช้ำอื่นๆ บางครอบครัวใช้วิธีข่มขู่ด้วยอารมณ์พูดจาว่ากล่าวรุนแรง หรือเหน็บแนมให้ได้อาย นอกจากการลงโทษลูกด้วยความรุนแรงแล้ว ตัวอย่างที่พบบ่อยในครอบครัวก็คือ ความขัดแย้งกันระหว่างพ่อบ้านกับแม่บ้าน ลักษณะแวดล้อมอย่างนี้จะทำให้เด็กได้แลเห็นตัวอย่างของการตัดสินใจปัญหาด้วยความรุนแรงนี้เข้าไปเป็นประสบการณ์และนำมาเป็นวิถีชีวิตอย่างหนึ่งของตน ความสัมพันธ์ของพ่อแม่ดังกล่าวมีส่วนทำให้เด็กเกิดความจำและการเลียนแบบการแสดงความสัมพันธ์ของพ่อแม่หากมีเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันคือมีการทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนๆก็อาจแสดงพฤติกรรมหรือใช้คำพูดที่ได้ยินมาจากพ่อแม่มาแสดงออกต่อสถานการณ์นั้นเช่นเดียวกัน โดยที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เป็นตัวแบบอาจไม่รู้ตัวว่าเด็กกำลังเลียนแบบจึงไม่สนใจและไม่ป้องกันการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เด็กอาจจะเลียนแบบได้ (ปณิตา นิตยาพร. 2543 : 24) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบจากบุคคลในครอบครัว เช่น บิดามารดาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ดังนี้

เกษตรชัย และหิม และ ดลมนรรัตน์ บากา (2554 : 59) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าอิทธิพลความรุนแรงของบิดามารดาที่มีความเกี่ยวข้องและส่งผลโดยตรงกับพฤติกรรมการเลียนแบบของนักเรียน ซึ่งมีผลกระทบในห้อยากแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือยอมรับว่าพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นเรื่องปกติธรรมดาในชีวิตประจำวัน ซึ่งการกระทำผิดของวัยรุ่นส่วนหนึ่งเป็นการตามแบบอย่างที่เราเห็น ซึ่งภาพความรุนแรงกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจต้องการที่จะทำตามแบบ ความต้องการที่มีมากขึ้นจากการได้เห็นซ้ำๆ และเกิดการหาเหตุผลสนับสนุน หรือเกิดการยอมรับว่าความรุนแรงเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหา

Fantuzzo and others (1992 : 258-265) ได้ศึกษาการปรับตัวของเด็ก เมื่อบิดามารดาใช้ความรุนแรงต่อกัน เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น โดยศึกษาเด็กอายุ 3 – 6 ปี เป็นชาย 58 คน และหญิง 49 คน โดยให้มารดาเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม CTS (Conflict Tactiled Scale ผลการศึกษาพบว่าคู่สมรสที่ใช้ความรุนแรงทางคำพูดสูงมีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นในบุตรได้ในระดับกลาง ส่วนคู่สมรสที่ใช้ความ

รุนแรงทางคำพูด และมีการทำร้ายร่างกายพบว่า ทำให้บุตรมีปัญหาทางพฤติกรรม และปัญหาทางอารมณ์สูง โดยใช้แบบวัด CBCL (Child Behavior Checklist)

Rossmann and Rosenberg(1992 : 699-715) ได้ศึกษาผลกระทบจากความขัดแย้งในชีวิตสมรสของบิดามารดา และการปรับตัวของเด็กอายุ 6-12 ปี เป็นชาย 41 คน และหญิง 53 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามทั้งตัวเด็ก และบิดามารดา ซึ่งเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาใช้ความรุนแรงต่อกัน เมื่อเกิดความขัดแย้ง จากการศึกษาพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาใช้ความขัดแย้งจะพบปัญหาในการเข้าสังคมและไม่สามารถปรับตัวได้สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาไม่ได้ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

Schafer and Kundten (1970 : 43) ได้พูดถึงครอบครัวที่เป็นผลที่ทำให้เด็กและวัยรุ่นกระทำผิดที่บ้านและสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นที่จะส่งเสริมอุปนิสัย ความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพของเด็ก พฤติกรรมของเด็กส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูภายในบ้าน เด็กและวัยรุ่นที่มีจากครอบครัวที่มีความสุข บิดามารดามีความรักใคร่สนิทสนมกัน มีความห่วงใยในบุตร และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร เด็กจะพูดจาด้วยความสุภาพอ่อนโยน มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่ไม่มีความสุข บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเสมอ เด็กจะมีบุคลิกภาพที่ก้าวร้าว พูดจาหยาบค้าย ชอบทะเลาะวิวาท โดยได้แบ่งลักษณะบ้านแตกไว้ 2 ชนิด คือ

1. การแตกแยกทางสภาพครอบครัว หรือแตกแยกทางกายภาพ คือครอบครัวหรือบิดามารดาถึงแก่กรรมหรือหย่าร้างกัน บิดามารดาเลี้ยง มารดามีบิดาเลี้ยง หรือบิดามารดาถึงแก่กรรมทั้งคู่ เด็กในครอบครัวแตกแยกแบบนี้จะขาดความรักใคร่ ทะนุถนอมอันควรได้รับจากครอบครัว รู้สึกว่าเหว่ ขาดการเอาใจใส่จากบิดามารดา

2. การแตกแยกทางจิตใจ คือ ครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน แต่มีการทะเลาะวิวาท หรือมีความเห็นที่ขัดแย้งกันอย่างรุนแรง หรือการที่บิดามารดาทำตัวไม่เหมาะสม จนเด็กไม่รักใคร่นับถือ เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่แตกแยกเช่นนี้ ก็จะขาดความสุข ความอบอุ่นเช่นเดียวกัน เมื่อเด็กขาดความอบอุ่นและขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นการทำความผิด เพื่อเรียกร้องความสนใจจากสังคม อันเป็นการทดแทนกับความรัก และความอบอุ่นที่ตนไม่ได้รับเช่นคนอื่น ๆ หรือเป็นการกระทำผิดโดยไม่เจตนา ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดการอบรมสั่งสอนที่ดีนั่นเอง

Sutherland. (1974 : 204) ได้กล่าวถึง ลักษณะครอบครัวที่ก่อให้เกิดการทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยพิจารณาถึงประเภทของความสัมพันธ์ในครอบครัวไว้ดังนี้ คือ

1. ครอบครัวซึ่งสมาชิกบางคนไม่มีศีลธรรม ดิดเหล้า ดิดยาเสพติดให้โทษหรือทำมาหากินเลี้ยงชีพด้วยการประกอบอาชญากรรม

2. ครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ หรือขาดทั้งพ่อและแม่ อันเนื่องมาจากการตายการหย่าร้าง หรือการจากกันไป

3. ครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ควบคุมลูก เป็นเพราะความละเลย หรือเพราะความเจ็บป่วย

4. ครอบครัวที่ไม่ค่อยลงรื่องลงรอยกัน ตัวอย่างเช่น มีคนใดคนหนึ่งทำตนเป็นคนบงการหรือเจ้ากี้เจ้าการตลอดเวลา มีอคติโดยการให้ความรักที่ไม่เท่าเทียมกัน มีความเป็นทุกข์เป็นร้อน หรือวิตกห่วงใย

จนเกินไป มีความรุนแรงจนเกินไป ขาดการเอาใจใส่ต่อกัน มีความอิจฉาริษยาอยู่กันมากหน้าหลายตา จนเกินไป หรือมีญาติเข้ามาสอดแทรกเกี่ยวข้อง เป็นต้น

5. เป็นบ้านซึ่งคนอยู่อาศัยต่างชาติ ต่างภาษากันมีประเพณีนิยม และมาตรฐานในการดำรงชีพที่แตกต่างกัน เป็นบ้านที่อุปการะคนมาก ๆ หรือเป็นบ้านที่ยึดมั่นต่อระเบียบแบบแผนจนเกินไป

6. เป็นบ้านที่เศรษฐกิจไม่ดีพอ หรือมีความกดดันทางเศรษฐกิจ เช่น ไม่มีงานทำ มีความยากจน แม่ต้องออกไปทำงานจนไม่มีเวลาสั่งสอนลูก

จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่แสดงความก้าวร้าวรุนแรงในครอบครัวส่งผลกระทบต่อเด็กทำให้เด็กมีปัญหาทางพฤติกรรม และปัญหาทางอารมณ์สูง มีปัญหาในการเข้าสังคมและไม่สามารถปรับตัวได้นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมการแสดงออกที่ก้าวร้าว เด็กที่เรียนรู้ความก้าวร้าวจากบุคคลในครอบครัว เช่น บิดามารดา ญาติ พี่น้องที่มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง การแสดงออกทางด้านคำพูดและการกระทำซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านอารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำอันมีผลทำให้เด็กเรียนรู้สิ่งรอบตัวและเกิดการเลียนแบบของพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาว่าการที่บุคคลในครอบครัวที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะมีผลต่อโครงสร้างทางความรู้ของพฤติกรรมก้าวร้าวและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างไร

2.3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

มนุษย์ทุกคนในสังคมมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด จะเห็นได้จากชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย เริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้า ก็จะต้องมีเรื่องที่ต้องคิด ต้องทำ และต้องพิจารณาตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา เช่น ตื่นเช้า แต่งตัวออกจากบ้านไปทำงาน ปัญหาเริ่มจากการเดินทาง แล้วก็เรื่องอาหาร การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องอาหาร ซึ่งมีทั้งเรื่องของความพอใจและงบประมาณรวมทั้งประโยชน์ที่จะต้องพิจารณาร่วมด้วย เพื่อให้ได้รับความพอใจสูงสุดภายใต้วงเงิน หรือรายได้ที่มีอยู่อย่างจำกัด

ถ้าหัวหน้าครอบครัวสามารถทำงานหารายได้มาสู่ครอบครัวได้มากและสม่ำเสมอไม่มีหนี้สิน และมีเงินเหลือเก็บสะสมอีก คนในครอบครัวมีการกินดีอยู่ดี เรียกว่าครอบครัวมีภาวะเศรษฐกิจดี ชุมชนเศรษฐกิจดี สังคมเศรษฐกิจดี ส่วนในภาวะเศรษฐกิจของประเทศนั้น วัดได้จากความเป็นอยู่และมาตรฐานการครองชีพของประชาชนในประเทศ โดยวัดจากรายได้หลังหักภาษีแล้ว (Disposable) ประชาชนภายในประเทศมีความเป็นอยู่ดี มีสินค้าและบริการใช้อย่างเพียงพอ ประชาชนส่วนใหญ่มีงานทำ มีรายได้สูง เพียงพอที่จะใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น และเหลือเก็บออมได้บ้าง ไม่มีปัญหาการว่างงาน การขาดดุลการค้า และดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ เรียกได้ว่าเป็นประเทศที่มีภาวะเศรษฐกิจดี จะเห็นได้ว่าชีวิตของทุกๆ คนในสังคมอยู่ท่ามกลางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว ครอบครัว ที่อาศัยในสังคมจึงหลีกเลี่ยงเศรษฐกิจไม่ได้

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคน ย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำมาหาเลี้ยงชีพในสังคม การผลิตสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจก็ตาม สังคมทุกรูปแบบไม่ว่าจะมองในแง่ส่วนบุคคลแต่ละคนหรือในแง่เป็นหมู่คณะ ต่างก็มีความต้องการในสินค้าและบริการมากกว่ากำลังการผลิตเสมอ ยิ่งสังคมเจริญก้าวหน้ามากขึ้นก็จะก่อให้เกิดการขยายตัวของความต้องการชนิดใหม่ หรือความต้องการชนิดใหม่ในรูปแบบเก่าอยู่ตลอดเวลา ความต้องการทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสติปัญญา และจินตนาการมีมากมายหลาย

รูปแบบ และโดยแท้จริงแล้ว ความต้องการต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดมักจะมีจุดอิ่มตัวได้ เช่น เมื่อหิวคนเราต้องการอาหารจำนวนเต็มจำนวนหนึ่ง แต่เมื่ออิ่มก็ไม่ต้องอาหารอีกจนกว่าจะเกิดความหิวและต้องการอาหารขึ้นมาใหม่ แต่ความต้องการทั้งหมดของคนเรานั้นไม่มีขอบเขตหรือไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อมนุษย์มีปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตครบถ้วนแล้วก็เริ่มมีความต้องการที่พิเศษออกไป เช่น อยากรับประทานอาหารรสเลิศตามสถานที่หรู ๆ ชุดเดินเล่น ฯลฯ ความต้องการต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกิดการแข่งขันกันเพื่อแย่งทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องมีวิธีการตัดสินว่าความต้องการชนิดใดมีความสำคัญกว่ากัน เพื่อจะได้จัดเข้าเป็นความต้องการที่ได้รับการบำบัดก่อนหลัง การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการและการหาสรรพสิ่งต่างๆ มาบำบัดความต้องการนี้เองเป็นหน้าที่การดำเนินงานของระบบเศรษฐกิจ

จิราพร เพชรดำ, ไพบุลย์ แยมกสิกร และคณะ (2554 : 43) ได้กล่าวถึงภาวะทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมอยู่ 2 ส่วน คือ

1. ภาวะเศรษฐกิจของชุมชน ประชาชนอยู่ดีกินดี ได้รับความสะดวกสบายไม่เดือดร้อนในค่าครองชีพ ประชาชนมีแต่ความผาสุก ในทางตรงข้ามหากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำวิกฤตการณ์อาจเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุนานาประการ อย่างภาวะของประเทศที่ประสบอยู่ในขณะนี้สถาบันการเงินกระทบกระเทือน ธุรกิจเอกชนปิดกิจการ เกิดภาวะว่างงาน ข้าราชการตกงาน เกิดผลกระทบผู้มีรายได้น้อย ขาดแคลนอาหาร และเครื่องอุปโภคบริโภค อนามัยไม่ดีมีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ขาดการศึกษา ค่าครองชีพสูง ไม่ได้รับความเป็นธรรมเรื่องภาษีอากร ไม่มีอนาคตทำให้คนหลงผิด จับกลุ่มมั่วสุม ดื่มสุรา เล่นการพนัน กระทำผิดกฎหมายกลายเป็นอาชญากรมาแล้วมามาก

2. ภาวะเศรษฐกิจผู้กระทำผิด ผลกระทบจากเศรษฐกิจของชุมชน ความยากจนเป็นเหตุบังคับให้ประทุษร้ายต่อทรัพย์ เป็นเหตุกระทำผิดกฎหมายกลายเป็นอาชญากร เพราะมนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ไม่ใช่ตัวคนเดียว ครอบครัวและบุตรต้องเป็นภาระ เมื่อถูกบีบบังคับอาจกลายเป็นโรคจิตเป็นปัจจัยให้ก่อเหตุ ครอบครัวที่ยากจนบิดามารดาต้องต่อสู้กับการดำรงชีวิตไม่มีเวลาดูแลบุตร เลี้ยงตามยถากรรม ขาดการศึกษา อาจเป็นปัจจัยติดนิสัยชั่วในสังคมทุกแห่ง ย่อมมีบุคคลบางจำพวก มีความทะเยอทะยานคิดจะเปลี่ยนฐานะให้ร่ำรวย มีหน้ามีตาอย่างรวดเร็ว จึงได้พยายามทุกวิถีทางด้วยทรศนะเงิน คือ พระเจ้า เพราะเชื่อว่าจะช่วยตนให้เป็นคนเด่น ได้รับการยกย่องในสังคม หาช่องทางกอบโกย ไม่ได้ระลึกถึงความซื่อสัตย์ สุจริต เกียรติยศชื่อเสียง วงศ์ตระกูล หรือความเดือดร้อนของชาติ เพียงขอให้ได้มาจะโดยวิธีใดไม่จำเป็น จนทำให้กลายเป็นอาชญากร ซึ่งนับว่าเป็นภัยต่อสังคมอย่างยิ่งอันเป็นผลสืบเนื่องจากเศรษฐกิจ

ปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัญหาที่สำคัญและมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาการของวัยรุ่น ครอบครัวที่ยากจนมักมีผลต่อพัฒนาการของเด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม เนื่องจากครอบครัวขาดสนไม่สามารถหาอาหารและสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นต่อพัฒนาการของวัยรุ่นได้ ในขณะที่ร่างกายกำลังเจริญเติบโตนั้น ร่างกายต้องการอาหารที่มีประโยชน์สูง ซึ่งถ้าในระหว่างนี้วัยรุ่นไม่ได้รับอาหารอย่างสมบูรณ์แล้วอาจทำให้พัฒนาการช้ากว่าปกติ และอาจทำให้สัดส่วนของร่างกายไม่เป็นไปตามปกติด้วย ทางด้านจิตใจนั้น วัยรุ่นที่มีครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะเป็นคนคิดมาก อิจฉาริษยาคนที่มีฐานะดีกว่า อาจผลักดันให้เด็กเป็นคนมีนิสัยลักขโมยได้ ทางด้านสังคมนั้นเด็กที่มีฐานะยากจนจะไม่สามารถ

เข้าร่วมสังคมกับเพื่อนฝูงได้ เพราะมักคิดถึงปมด้อยของตนเองและกลัวว่าคนอื่นจะรังเกียจตน ทำให้ไม่มีความมั่นใจในตนเอง และมักเก็บตัวอยู่คนเดียวเงียบๆ (ประภัสสร ชโลธร. 2550 : 34) สอดคล้องกับ จิตรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : 11) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะกรุงเทพและปริมณฑล ได้กล่าวว่าความยากจนย่อมเป็นสาเหตุหนึ่งที่บีบบังคับให้บุคคล จำต้องกระทำผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรืออาจกล่าวได้ว่าความจนเป็นต้นเหตุแห่งอาชญากรรมอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพราะมนุษย์จำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ในบางกรณีมีใช้ตัวคนเดียวแต่ยังมีครอบครัวและบุตรเล็กที่ต้องเลี้ยงดู เมื่อถูกบีบบังคับในด้านนี้หนักเข้าก็อาจกลายเป็นโรคจิต หรืออาจทำให้เห็นผิดเป็นชอบก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะครอบครัวที่ยากจน บิตามารดาต้องต่อสู้กับการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่อบรมบุตร จึงมักเลี้ยงดูบุตรตามยถากรรม ขาดการศึกษา มีแต่ความอดอยากหิวโหยอยู่ตลอดเวลา ก็ย่อมทำให้เด็กต้องช่วยตัวเองโดยการไปลักขโมยเขากิน ต่อๆไป ก็อาจติดนิสัย

Redrich (อ้างใน สารภี บำรุงวงศ์ 2549 : 37) ได้ศึกษาจากคนไข้ที่มาอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช พบว่า มีคนไข้ที่มาจากรอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ 78 จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะทางเศรษฐกิจตกต่ำของครอบครัวเป็นผลมาจากเศรษฐกิจของชุมชนและประเทศ ทำให้เกิดปัญหาจากระดับชาติถึงครอบครัว สถาบันการเงินของประเทศตกต่ำ เศรษฐกิจไม่ดี การดำเนินธุรกิจฝืดเคือง เกิดภาวะว่างงาน ครอบครัวยากจน ขาดแคลนอาหาร สุขภาพอนามัยไม่สมบูรณ์ หัวหน้าครอบครัวดิ้นรนเลี้ยงลูกตามยถากรรม ไม่มีเวลาอบรม การศึกษาไม่สมบูรณ์ เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น เครียด หนีเรียน เสเพล ก้าวร้าว ลักทรัพย์ ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน อิจฉาริษยา เศร้าหมอง เป็นภัยต่อสังคม ทำผิดกฎหมายกลายเป็นอาชญากรรมในที่สุด

2.3.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

บุญอนันต์ พินัยทรัพย์ (2555 : 162) สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สภาพของความสัมพันธ์ ระหว่างคนกับคน ความสัมพันธ์ระหว่างคน กับสถาบันทางสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันสังคมการเมือง ชุมชน วัฒนธรรมและประเพณี เป็นต้น ดังนั้น การจะศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคม จึงต้องศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคม และอาศัยความสัมพันธ์ ทางสังคมอธิบายพฤติกรรมของคนที่อยู่ในความสัมพันธ์ นั้นความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationship) มีหลายประเภท เช่น แบบเพื่อน กลุ่มเพื่อน แบบครอบครัว ญาติพี่น้อง ด้านการศึกษา แบบชุมชน แบบชนชั้น แบบสมาคมและแบบสังคม ขนาดของความสัมพันธ์ แต่ละประเภทจะมีขนาดเล็ก กลาง หรือใหญ่ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนั้นๆ เช่น ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน จะเป็นความสัมพันธ์ขนาดเล็ก เพื่อนถือว่ามี ความสำคัญต่อวัยรุ่นมาก เพราะนอกจากครอบครัวแล้ว วัยรุ่นจะมีความใกล้ชิดกับเพื่อนมากที่สุด มีการเลียนแบบพฤติกรรมระหว่างกัน ทำตามกัน การอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นพวก ย่อมทำให้วัยรุ่นในกลุ่มเดียวกันมีค่านิยมที่เหมือนกัน มีทัศนคติที่คล้ายกัน ทำพฤติกรรมเหมือนกัน และมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะเห็นว่าถ้าวัยรุ่นรวมกลุ่มอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดีก็จะทำให้มีพฤติกรรมไม่ดีไปด้วย ทั้งนี้เพราะกลุ่มเพื่อนจะถ่ายทอดเทคนิควิธีการกระทำผิดหรือคอยช่วยเหลือส่งเสริมให้กระทำผิดหนักขึ้นกว่าเดิม

สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความตื่นตัว และให้ประโยชน์ร่วมกันในการกระทำผิด กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลในการเป็นตัวแบบและชักจูงให้กระทำพฤติกรรมต่างๆ และถ้ากลุ่มเพื่อนมีการกระทำที่แสดงออกถึงความก้าวร้าว โอกาสในการที่เขาจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวสูงนั้น ย่อมเป็นไปได้มากขึ้น

วิชรินทร์ จามจรี (2550 : 37) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมทางสังคม อันเนื่องมาจากเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เกิดขึ้นมากทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนเด็กได้รับความคาดหวังจากสังคมทำให้เด็กมีความยากลำบากในการปรับตัว ถ้าการปรับตัวของเด็กกับครอบครัวไม่ประสบผลสำเร็จ จะส่งผลให้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อเด็กมากขึ้น การเลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกันเพื่อให้ได้รับการยอมรับนั้นอาจเกิดขึ้นได้ หากเด็กได้รับการชักชวนจากเพื่อนในทางที่ผิดหรือเด็กไปเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีจากเพื่อนเช่น พฤติกรรมก้าวร้าวก็จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวไปด้วย

อรพญา พัทบุรี (2552 : 21) การรับอิทธิพลจากเพื่อนในชีวิตวัยรุ่นนั้นเพื่อนฝูงและคนรู้จักมีอิทธิพลอย่างยิ่ง เพราะในวัยนี้เป็นวัยที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำตัวให้เพื่อนฝูงยอมรับ เด็กเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความเข้าใจดีว่าเพื่อนฝูงมีความรู้สึกต่อตนอย่างไร ถ้าเด็กวัยรุ่นยังได้รับความยกย่องจากเพื่อนฝูงมากเพียงไรย่อมทำให้เด็กเป็นคนที่มีลักษณะเป็นมิตรน่าคบ กล้าแสดงออก วางตัวในสังคมเป็น แต่ยังมีอิทธิพลอย่างยิ่งในด้านการปรับแต่งพฤติกรรม และลักษณะทางบุคลิกภาพในสังคมอีกด้วย เนื่องจากความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนฝูงนี้เอง เด็กวัยรุ่น จึงพยายามปรับปรุงความคิดและพฤติกรรมให้สอดคล้องกับมาตรฐานของกลุ่มที่ตนเองปรารถนาเข้าร่วม

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อตัวเด็กมี 2 ลักษณะ คือ การแสดงแบบ และการให้แรงเสริม เด็กในวัยเด็กตอนปลายนี้จะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากเพราะเด็กเริ่มมีอิสระและต้องการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นจึงต้องการอิสระมากขึ้น ประกอบกับระดับสติปัญญาที่พัฒนาถึงระดับที่จะเข้าใจว่าการปฏิบัติตนของพ่อแม่ถูกต้อง สมเหตุสมผลหรือไม่ และเริ่มเรียนรู้ว่าพ่อแม่ใช้อำนาจบังคับให้ทำสิ่งต่างๆ มากเกินไป เคร่งครัดวินัยเกินควร ขาดการยอมรับหรือบางครั้งก็ทอดทิ้งให้เด็กแก้ปัญหาเอง การรับรู้เช่นนี้จึงทำให้เด็กคับข้องใจและหันไปหากกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนจะช่วยสนองความต้องการของเด็กได้ เช่น 1) ให้การยอมรับและความเป็นเจ้าของ 2) ให้ประสบการณ์ เช่น กลวิธีการแก้ปัญหา 3) ให้ข้อเท็จจริง แม้จะเป็นสิ่งผิด ที่สมาชิกต้องการ 4) กลุ่มสามารถจัดการรางวัลสนองความต้องการได้ 5) สนองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ในขณะที่พ่อแม่บางคนไม่อาจจะให้ได้ 6) ทำให้เด็กหนีความกดดันจากบ้านได้ จะเห็นได้ว่ากลุ่มเพื่อนสามารถสนองความต้องการขั้นสองได้ดีกว่าพ่อแม่ ฉะนั้นเด็กจึงมักจะทำตามค่านิยม มาตรฐานและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนให้ได้รับการยอมรับสิ่งแวดลอมทางกายภาพ กิจกรรมและรางวัลในกลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กมาก สิ่งเหล่านี้จึงเป็นสังคมประกิตให้เด็กโดยไม่รู้ตัว ส่วนหนึ่งของกระบวนการสังคมประกิต คือการแสดงแบบพฤติกรรมก้าวร้าวผืนสังคม เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวรวมทั้งการได้รับการยอมรับหรือแรงเสริมจากกลุ่มเมื่อแสดงพฤติกรรมเช่นกัน รวมถึงการให้แรงเสริมของกลุ่มเพื่อนจึงทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวซ้ำๆจนเป็นนิสัย (สมพร สุทัศนีย์, 2530 : 29)

แบนดูรา กล่าวว่า การแสดงแบบ (ก้าวร้าว) ด้วยตัวเองก็ทำหน้าที่เป็นแรงเสริมด้วย เพราะการแสดงแบบทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวในตัวผู้สังเกตในเวลาต่อมา การเรียนรู้ อาจเกิดขึ้นจากการสังเกต

พฤติกรรมผู้อื่น แม้ว่าผู้สังเกตจะมีได้แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบในขณะที่สังเกต แต่เมื่อมีโอกาสก็จะแสดงพฤติกรรมนั้น การเลียนแบบในที่นี้เป็นลักษณะของการคล้ายตามกลุ่ม (Conformity) หรือการทำตามกลุ่มเพื่อน จากการทดลองของ (Bronfenbrenner, 1977 : 179-189) ซึ่งทำการศึกษาอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจากเด็กเกรด 5 ในโซเวียตรัสเซียที่อยู่โรงเรียนประจำและโรงเรียนไปกลับ เปรียบเทียบกับเด็กในอเมริกาที่มีลักษณะเดียวกันให้เด็กตั้งกล่าวโต้ตอบต่อสถานการณ์ขัดแย้ง 3 อย่าง คือ

1. สถานการณ์ธรรมชาติที่ไม่มีใครรู้เห็นการกระทำของเด็ก
2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพ่อแม่ คือบอกเด็กว่าจะเสนอพฤติกรรมกระทำผิดของเขาให้พ่อแม่
3. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเพื่อน คือจะเสนอพฤติกรรมทำผิดให้เพื่อนรู้เช่นกัน ตัวอย่างสถานการณ์ “ทำกระจกแตกแล้ววิ่งหนี”

ผลจากการทดลองแสดงให้เห็นว่า เด็กในโรงเรียนไปกลับทั้งสองเชื้อชาติแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีตามแบบอย่างของเพื่อนมากกว่าเด็กในโรงเรียนประจำ เด็กผู้หญิงแสดงพฤติกรรมคล้ายตาม เพื่อนน้อยกว่าเด็กผู้ชาย การที่เด็กในโรงเรียนไปกลับแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีตามแบบอย่างของเพื่อน มากกว่าเด็กในโรงเรียนประจำอาจจะเป็นเพราะว่าในขณะที่เด็กเดินทางไปกลับกับเพื่อนนั้น บิดา มารดา/ผู้ปกครองไม่ได้ไปด้วยทำให้เด็กสนิทกับเพื่อนและสามารถทำกิจกรรมในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กมาก

Iscoe, William and Harver (อ้างใน สมพร สุทัศนีย์, 2539 : 29) ศึกษาเด็กอเมริกันและเด็กนิโกรอายุ 7,9,12 และ 15 ปี โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ตามอายุให้เด็กเหล่านี้อยู่ในสถานการณ์คนเดียว และในสถานการณ์กลุ่มเพื่อน ให้เด็กโต้ตอบต่อแสงไฟที่แวบขึ้นในคอก ในสถานการณ์กลุ่มนั้น ก่อนที่จะมีแสงไฟแวบขึ้น เด็กแต่ละคนจะได้ยินเสียงที่เขาเชื่อว่าเป็นเสียงของเพื่อนอีก 3 คน ซึ่งเข้ามาในห้องพร้อมกับเขาแต่นั่งอยู่ในคอกอื่น สำหรับสถานการณ์กลุ่มมี 12 การทดลอง สิ่งสำคัญของการทดลองคือ การสร้างคำตอบที่ผิดให้เปลี่ยนไปจาก 1,2 และ 3 คำตอบ จากคำตอบที่แท้จริงอีก 12 การทดลองมีคำตอบผิดกระจายอย่างสุ่มเพื่อดูผลการคล้ายตามกลุ่มของผู้รับการทดลอง ผลปรากฏว่าเด็กอเมริกันและนิโกรจะทำผิดตามเพื่อนที่เป็นตัวแบบเหมือนกัน เด็กผู้หญิงอเมริกันทำผิดตามเพื่อนสูงกว่าเด็กชายและคล้ายตามการทำผิดสูงกว่าผู้หญิงนิโกร ที่สำคัญคือการคล้ายตามผลการวิจัยนี้ได้รับการยืนยันจากผลการวิจัยของ Iscoe, et al. (1964) ซึ่งใช้วิธีการเดียวกันกับเด็กระดับอายุเดียวกัน พบว่าการคล้ายตามตัวแบบในกลุ่มของเด็กผู้หญิงสูงสุดเมื่ออายุ 12 ปี ส่วนเด็กผู้ชายจะคล้ายตามกลุ่มเพื่อนเพิ่มตามอายุและคล้ายตามสูงสุดเมื่ออายุ 15 ปี

จากงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนสรุปได้ว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน การคบเพื่อน มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุด เพราะกลุ่มเพื่อนสามารถสนองความต้องการได้ดีกว่าพ่อแม่ ฉะนั้นเด็กจึงมักทำตามค่านิยม มาตรฐานละพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนเพื่อให้ได้รับการยอมรับ เด็กจะมีทัศนคติต่อการเข้าสังคมไปในด้านดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เด็กได้รับจากการเข้าร่วมเล่นและคบเพื่อน และแสดงออกโดยผ่านกระบวนการเสริมแรงและแสดงแบบให้นักเรียนได้รับรู้และซึมซับพฤติกรรมเหล่านั้นไปปฏิบัติตาม

2.3.4 ปัจจัยด้านสื่อ

พรทิพย์ ทองธานี (2550 : 26) กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อ คือ กระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมและการความรู้จากกลุ่มหนึ่ง อาทิเช่น สื่อมวลชนซึ่งมีหลายประเภท เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ นวนิยาย วรรณคดี เป็นต้น สื่อมวลชนเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีส่วนในการขัดเกลาสังคมในด้านต่างๆ ตั้งแต่เรื่องคุณค่า ความเชื่อแบบของความประเพณี ฯลฯ เช่น ภาพยนตร์กำลังภายในบางเรื่องในโทรทัศน์ ทำให้เด็กบางกลุ่มเลียนแบบการต่อสู้ เป็นต้น เห็นได้ชัดว่าในปัจจุบันไม่มีบุคคลใดในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ที่รอดพ้นจากสิ่งเร้าในด้านความคิดหรือพฤติกรรมจากสื่อมวลชนสาธารณะโดยทั่วไปถือว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ตนได้รับความเพลิดเพลินและความรู้ไปพร้อมกัน และชีวิตของประชาชนในปัจจุบัน เหมือนจะต้องพึ่งพาอาศัยสื่อมวลชน นอกจากนั้น สื่อจะแผ่ขยายและมีอิทธิพลต่อครอบครัว ทำให้บุคคลได้รับค่านิยมและวิถีปฏิบัติทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยเฉพาะอิทธิพลของสื่อจากการให้ข่าวสาร สื่อจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะมีทัศนคติและแนวโน้มต่อสิ่งที่ได้รับ

สื่อมวลชนก็มีส่วนในการขัดเกลาให้วัยรุ่นเป็นไปตามทางที่ดีตามที่สังคมต้องการแต่ผลเสียของสื่อมวลชนก็มีเช่นกัน หากเด็กใช้เวลาในการใช้สื่อมากเกินไป สื่อมวลชนบางประเภทมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ไม่เหมาะสม ไม่ตรงกับความเป็นจริง มุ่งขายข่าวมากเกินไป หรือข่าวสารนั้นมีภาพและเนื้อหาที่น่าสะพรึงกลัว หวาดเสียว รุนแรง หดหู่ สะเทือนต่อความรู้สึกและจิตใจอาจส่งผลทำให้เด็กผู้ซึ่งยังอ่อนด้วยวุฒิภาวะและประสบการณ์ เกิดความสับสน หวาดกลัว หดหู่ หรือเคร่งครัดได้ง่าย

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชน

ในยุคที่เทคโนโลยีทางการสื่อสารและสารสนเทศพัฒนาไปอย่างรวดเร็วเช่นปัจจุบันสื่อมวลชนได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลและมีบทบาทในการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรมมากขึ้น ซึ่งสื่อมวลชนในยุคปัจจุบันมีบทบาทสูงในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงมนุษย์และสังคมได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็วโดมินิก (Dominick, 1990 : 26-27) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้รับสารมีสิทธิ์ที่จะเปิดรับสื่อมวลชนตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งเหตุผลในการเลือกเปิดรับของผู้รับสารแต่ละคนนั้น ก็มีแตกต่างกันไปซึ่งสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของการเปิดรับสื่อมวลชน

1.1 เพื่อความรู้ (Cognition) หมายถึง การที่ผู้รับสารต้องการข่าวสารเพื่อสนองต่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในด้านความอยากรู้ และความต้องการได้รับการยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจส่วนประกอบของสังคม โดยการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบหลักต่างๆ คือ

- 1.1.1 ข่าวสาร ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอกสังคม
- 1.1.2 ความรู้ ไม่ว่าจะป็นความรู้ด้านวิชาการ หรือความรู้รอบตัว
- 1.1.3 ความบันเทิง

1.2 เพื่อความหลากหลาย (Diversions) ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น

1.2.1 การกระตุ้นอารมณ์ (Stimulation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความเข้าใจ ความสนุกสนาน ความตื่นเต้น ทั้งนี้ เพื่อความต้องการลดความน่าเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน

1.2.2 การพักผ่อน (Relaxation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดที่มากเกินไป หรือลดความเร่งรีบในชีวิตประจำวันให้น้อยลง

1.3 เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) หมายถึงความจำเป็นของบุคคลที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้น การเปิดรับสื่ออาจเป็นการแสดงถึงการยอมรับการสมาคมในสังคม (Prosaically) และความผูกพันต่อผู้อื่น ซึ่งอาจแสดงออกดังนี้

1.3.1 การใช้ภาษาร่วมสมัย (Conversation Currency) ซึ่งผู้รับสารอาจเปิดรับสื่อเพื่อต้องการความทันสมัย โดยการแสดงออกถึงการใช้ภาษา เช่น คำพูดและความเข้าใจต่อคำนิยมใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นกลุ่มเดียวกันโดยสื่อมวลชนจะเป็นสะพานเชื่อมของคนในกลุ่มเหล่านั้น การใช้ภาษาร่วมสมัยมักปรากฏได้ชัดเจนในกลุ่มวัยรุ่นกับการโฆษณา เป็นต้น

1.3.2 สื่อมวลชนสัมพันธ์ (Parasitical Relationship) ในสังคมที่ก้าวหน้ามากขึ้น คนเรายังกลับมีความโดดเดี่ยว ทั้งนี้ เนื่องจากเวลาที่มีอยู่จำกัดได้ถูกนำไปใช้เพื่อการแข่งขันและการประกอบอาชีพ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการสังคม แต่การสมาคมกับมนุษย์ด้วยกันนั้นถูกจำกัดลงด้วยสังคมที่ก้าวหน้าแบบอุตสาหกรรม มนุษย์จึงมักมีสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแทน หรืออย่างน้อยก็อาศัยสื่อมวลชนในการแสวงหามิตร เช่น สังคมในชุมชนเมืองอย่างกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ที่ประชากรส่วนใหญ่ต้องการอาศัยสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์เป็นเพื่อนมากกว่าการคุยกับเพื่อนบ้านด้วยกัน

1.4 การผลจากสังคม (Withdrawal) มีลักษณะที่ตรงกันข้ามกับเพื่อประโยชน์ทางสังคม กล่าวคือ ในการเปิดรับสื่อหรือเข้าหาสื่ออื่น ก็เป็นการหลีกเลี่ยงงานประจำที่สร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ชีวิต จึงทำให้คนรีบเร่งในการทำงาน และจะเข้าหาสื่อเพื่อความบันเทิงใจ เช่น การเปิดรับชมรายการทางโทรทัศน์

บทบาทของสื่อมวลชนต่อสังคม

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533 : 33-40) ได้กล่าวถึงบทบาท หน้าที่ และรูปแบบของสื่อมวลชนไว้ดังนี้

เนื่องจากว่าการสื่อสารมวลชนเป็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งสาร (สถาบันต่างๆ เช่น รัฐบาลหรือสถาบันบริษัทขนาดใหญ่) กับผู้รับสาร (ประชาชน) จำนวนมาก จึงทำให้สื่อมวลชนกลายเป็นสถาบันที่มีบทบาทและอิทธิพลสูงมากในสังคมปัจจุบันการขาดความเข้าใจในสื่อมวลชนก็จะทำให้ขาดความเข้าใจถึงสังคมในแก่นแท้ เพราะสื่อมวลชนเป็นภาพสะท้อนของสังคมได้อย่างแจ่มชัด ยิ่งกว่านั้น หากปราศจากสื่อมวลชนแล้วก็เสมือนหนึ่งสังคมที่ขาดความมีชีวิต ขาดความเคลื่อนไหว

รูปแบบของสื่อมวลชน (Forms) การนำเสนอสารสนเทศของสื่อมวลชน อาจมีได้หลายรูปแบบ รูปแบบพื้นฐานที่สำคัญ คือ

1. ข้อมูลข่าวสาร (Information) เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เป็นข้อเท็จจริงต่างๆ โดยหลีกเลี่ยงการบรรจุค่านิยมลงในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร

2. การขยายความและการชี้แนะ (Guidance-extension) เป็นการนำเสนอในรูปแบบที่สอดแทรกความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ การใส่คำนิยม การวิเคราะห์ การอธิบายความเพื่อเป็นการโน้มน้าวผู้รับสารให้มีทัศนคติและพฤติกรรมที่สอดคล้องและเป็นไปตามความประสงค์ของผู้ส่งสาร ทั้งนี้เป็นการชักจูงด้วยเหตุผล ตัวอย่างของการนำเสนอในรูปแบบนี้ เช่น บทบรรณาธิการและการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

3. การชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการนำเสนอในอีกรูปแบบหนึ่งที่สอดแทรกอุดมการณ์ หรือคำนิยม โดยเฉพาะในด้านการเมืองของผู้ส่งสารเพื่อการครอบงำผู้รับสารให้มีทัศนคติและพฤติกรรมตรงตามอุดมการณ์และคำนิยมของผู้ส่งสาร ดังนั้น เพื่อความสำเร็จในการครอบงำ จึงอาจมีการบิดเบือนข่าวสาร เพื่อให้ผู้รับสารยอมรับสารสนเทศนั้นๆ การชวนเชื่อเป็นที่นิยมมากในระบอบสังคมนิยมโลกครั้งที่ 2 โดยเฉพาะการสร้างอาณาจักรไรซ์ของฮิตเลอร์ การนำเสนอในรูปแบบของการชวนเชื่อยังคงถูกนำมาใช้ในปัจจุบัน ท่ามกลางการต่อสู้ระหว่างอุดมการณ์ทางการเมือง การปกครองแบบเผด็จการ สังคมนิยม กับแบบเสรีประชาธิปไตยทุนนิยม

4. การโฆษณา (Advertising) เป็นการนำเสนอสารสนเทศในรูปแบบที่เฉพาะทั้งนี้เพื่อการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสาร (ประชาชน) หันมาใช้สินค้าหรือบริการ หรืออาจรวมถึงภาพพจน์ (ประชาสัมพันธ์) ของผู้ส่งสาร (เช่นบริษัทธุรกิจ)

หน้าที่ของสื่อมวลชน (Functions)

1. การสอดส่องแจ้งข้อเท็จจริงให้กับสังคม (Surveillance) โดยการรายงานข่าวและการนำเสนอข่าว (News) ที่เกิดขึ้น แจ้งให้ประชาชนทราบ การนำเสนอข่าวจะต้องเป็นสารสนเทศหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากเหตุการณ์หรือแหล่งข่าว มิใช่เกิดจากตีความและใส่คำนิยมส่วนตัวของสื่อมวลชน

2. การวิพากษ์วิจารณ์สังคม (Correlational) การวิพากษ์วิจารณ์เป็นผลพวงจากการให้คุณค่าของข่าวที่เกิดขึ้นภายในสังคม วิจารณ์จึงไม่ใช่ข้อเท็จจริง แต่เป็นการแปลความหมาย (Interpretation) จากเนื้อหาของข่าวที่เกิดขึ้น ดังนั้น วิพากษ์วิจารณ์จึงเป็นการเชื่อมโยงปรากฏการณ์ของข่าวนั้นๆ กับทัศนคติของผู้เขียนเพื่อสนองต่อสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศของสังคมในขณะนั้นๆ งานของสื่อมวลชนในขณะนี้จึงมีลักษณะเป็นการนำเสนอเพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารคล้อยตามสื่อมวลชน ทั้งนี้เพื่อหวังผลให้เกิดความสอดคล้องทางความคิดและเอกภาพของสังคม ในการนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่าตามที่คนของสื่อมวลชนนั้นๆ ตัวอย่างการวิพากษ์วิจารณ์สังคมตามที่ปรากฏอยู่ คือ บทบรรณาธิการ หรือข้อเขียนในคอลัมน์ต่างๆ หรือข้อคิดเห็นหน้าในของหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

3. การถ่ายทอดมรดกทางสังคม (Heritage) นอกเหนือจากการที่สื่อมวลชนจะมีหน้าที่รายงานปรากฏการณ์ และการแปลความของปรากฏการณ์ทางสังคม (ข่าว) แล้วสื่อมวลชนยังสามารถให้ความรู้แก่ผู้รับสารได้ ทั้งโดยทางตรง (การศึกษา) และทางอ้อม (การเรียนรู้)

4. กิจกรรมบันเทิง (Entertainment) เดิมลาสวีว (Lasswell) ได้ชี้ให้เห็นว่าหน้าที่ของสื่อมวลชนที่สำคัญมี 3 ประการข้างต้น แต่ชาสเลอร์ (Charles R. Wright) ได้เพิ่มเติมภารกิจของสื่อมวลชนอีกประการ คือ การนำเสนอกิจกรรมบันเทิงลาสวีว ไม่ได้ครอบคลุมไว้ในหน้าที่ของสื่อมวลชน อันที่จริงแม้ว่าการเสนอหน้าที่ในด้านความบันเทิงอาจดูไม่มีสาระเมื่อเทียบกับหน้าที่ 3 ประการข้างต้น แต่ย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่าสื่อมวลชนทุกแขนงมักนำเสนอด้านบันเทิงมากกว่าด้านอื่นๆ ยิ่งในปัจจุบันแล้ว การเปิดรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สื่อมวลชนส่วนใหญ่ก็เพื่อแสวงหาความบันเทิงให้กับตนเองหรือมิฉะนั้นก็เพื่อต้องการติดตามความเคลื่อนไหวของกิจกรรมบันเทิง

อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อสังคม

มีผู้กล่าวกันว่าการทำลายสื่อมวลชนก็เหมือนกับการทำอัตวินิบาตกรรมเพราะการไร้สื่อจะทำให้วิวัฒนาการแห่งความเป็นมนุษย์สิ้นสุดลงไปด้วย คุณค่าและอิทธิพลของสื่อมวลชนมีต่อสังคมเป็นอย่างมากก็เนื่องมาจาก

1. สื่อมวลชนไม่เพียงแต่เป็นเทคโนโลยีที่ช่วยในการกระจายสารสนเทศเท่านั้นสื่อมวลชนยังมีความสำคัญในแง่ที่เป็นนวัตกรรมทางสังคมอีกด้วย การเป็นนวัตกรรมในที่นี้ มิได้มีความหมายแต่เพียงการกระจายข่าวสารสารสนเทศที่เป็นนวัตกรรมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการที่สื่อมวลชนขยายขอบข่ายไปยังผู้เปิดรับสารใหม่ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้สื่อมวลชนกลายเป็นนวัตกรรมของผู้รับสารอีกส่วนหนึ่งเสมอ

2. คุณสมบัติที่แตกต่างกันของสื่อมวลชนในการแพร่กระจายสารสนเทศออกไปอย่างไม่เท่าเทียมกัน โดยเหตุที่สื่อมวลชนแต่ละประเภทมีภาระหน้าที่(Function) ที่แตกต่างกันไปในสังคม จึงยิ่งทำให้สังคมมีความหลากหลายสูง หน้าที่ของสื่อมวลชนก็แตกต่างกันไปตามการเปิดรับสื่อของกลุ่มบุคคลที่หลากหลาย เช่น หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะทำหน้าที่ของสื่อมวลชนและมีกลุ่มเป้าหมายของผู้รับสารที่ไม่เหมือนกัน

3. สื่อมวลชนแต่ละประเภทไม่เคยหยุดนิ่ง หรือพัฒนาไปโดยลำพังของสื่ออื่นๆ หากสื่อมวลชนมักเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาพร้อมกันไปเสมอ ดังนั้น จึงไม่มีสื่อมวลชนใดสื่อมวลชนหนึ่งที่พัฒนาออกไปอย่างโดดเดี่ยวอย่างเต็มที่ แต่กลับต้องพึ่งพิงและทดแทนกันในบางส่วน ดังเช่น โทรทัศน์เป็นจอยปลายทาง(Outlet) ของภาพยนตร์ในยุคสมัยเดิม หรือ วิทยุทัศน์เป็นเสมือนสถานีส่งเทปรายการภายในบ้าน เป็นต้น

4. แม้ว่าเราจะเห็นความแตกต่างทางด้านสังคม วัฒนธรรม และการเมืองอย่างชัดเจนในแต่ละสังคม แต่สื่อมวลชนกลับมีวิวัฒนาการในทุกแห่งทุกแนวทางที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เพราะเหตุว่า สื่อมวลชนเป็นผลสะท้อนของการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อภาพรวมของมนุษย์ไม่ได้แตกต่างไปจากอดีตจึงคล้ายทำให้สื่อมวลชนมีหน้าที่เช่นเดิม อันได้แก่ การสอดส่อง การให้ความคิดเห็น การให้ความรู้ และการให้ความบันเทิง เป็นต้น

5. สื่อมวลชนมิใช่เป็นเพียงพาหนะในการสื่อความหมายอย่างธรรมดา หากแต่สื่อมวลชนสามารถช่วยสร้างกรอบแนวความคิด การปฏิรูป การประดิษฐ์ และการสื่อความใดๆ ด้วยซึ่งหมายความว่าโครงสร้างของสื่อมวลชนเป็นตัวกำหนดรูปแบบของสารสนเทศ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและการรักษาคุณภาพของระบบสังคม อันเนื่องมาจากการสื่อความหมายดังกล่าว

6. โทรทัศน์เป็นการสื่อสารมวลชนที่สำคัญมากกว่าการสื่อมวลชนใดๆ ที่ผ่านมาทั้งนี้เนื่องจากโทรทัศน์สามารถเพิ่มพูนผลกระทบต่อสังคม และวัฒนธรรมได้มากกว่าเมื่อเทียบกับสื่อมวลชนแขนงอื่น โดยอาจสังเกตได้จากงบประมาณโฆษณาทางโทรทัศน์ของบริษัทผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายสินค้าสูงมากกว่าสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ทั้งนี้เพราะโทรทัศน์ซึ่งมีภาพ เสียง สีและความเคลื่อนไหวพร้อมกันไปสามารถโน้มน้าวใจได้ชัดเจนมากกว่า

7. สื่อมวลชนมีศักยภาพในการแสดงบทบาทด้านข่าวสาร ในการส่งเสริมกิจกรรมของสังคม อิทธิพลของสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับลักษณะพิเศษของสื่อซึ่งสะท้อนได้จากความสำเร็จในด้านกระบวนการ

กล่อมเกลาสังคมของสื่อโดยเฉพาะการเรียนรู้ และพฤติกรรมการเลียนแบบของผู้รับสาร ซึ่งสังเกตได้ว่า ทักษะของบุคคลจะแตกต่างกันเมื่อมีอัตราการเปิดรับสื่อต่างกัน ดังเช่นข้อแตกต่างระหว่างชาวชนบท และชาวเมือง อันเนื่องมาจากช่องทางการสื่อสาร

ในยุคที่เทคโนโลยีทางการสื่อสารและสารสนเทศพัฒนาไปอย่างรวดเร็วเช่นปัจจุบันสื่อต่างๆได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลและมีบทบาทในการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรมมากขึ้น ซึ่งสื่อในยุคปัจจุบันมีบทบาทสูงในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะระบบการสื่อสารสามารถเข้าถึงมนุษย์และสังคมได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว สื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมและต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน อิทธิพลที่สำคัญของสื่อที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม คือแหล่งสะท้อนให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามทางด้านลบ เพราะสิ่งที่เด็กอยากดูพร้อมที่จะเรียนรู้ พร้อมทั้งจะทำตาม ได้ถูกนำมาเผยแพร่ให้เห็นเป็นรูปภาพในหนังสือ ในภาพยนตร์ ในทีวี และในสื่อออนไลน์ รวมถึงเกมในรูปแบบที่มีความรุนแรง Schramm (อ้างใน โสภฯ ขปิลมันน์, 2536 : 143) ได้กล่าวว่า เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นลบต่อสังคม หรือพฤติกรรมที่เป็นลบผ่านสื่อมาชนิดอย่างไรก็ตามก่อนที่เด็กจะตกอยู่ในอิทธิพลดังกล่าวนี้ เด็กน่าจะได้รับอิทธิพลดังกล่าวมาทางหน่วยอื่นมาก่อนแล้ว อันได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ดังนี้เมื่อมีการถ่ายทอดหรือรายงานข่าวเป็นประจำเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาชญากร หรือการก่ออาชญากรรมผ่านสื่อทำให้เป็นช่องทางที่สูงมากต่อการคล้อยตามและกระทำตาม ยิ่งในภาพยนตร์บางประเภทที่แสดงให้เห็นถึงเชาว์ปัญญา ความสามารถอย่างเยี่ยมยอดของบรรดาอาชญากรทั้งหลายยิ่งอันตรายเป็นอย่างมาก สื่อที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติ หรือปลูกฝังค่านิยมให้กับเยาวชนนั้นส่วนใหญ่ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และหนังสืออ่านเล่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ร้าย การก่ออาชญากรรม สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ยั่วให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบของเด็กและเยาวชน

รพีพร เพชรรัตน์ (2550 : 7) ผลการสำรวจสุขภาพคนไทยปี 2548 ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า สื่อโทรทัศน์เปิดโอกาสให้ปลูกฝังนิสัยความก้าวร้าวในเด็กและวัยรุ่น วัยรุ่นจึงสามารถเรียนรู้ซึมซับสิ่งต่าง ๆ ที่สื่อนำเสนอและการเรียนรู้ที่ขัดเกลาความเป็นตัวเองตั้งแต่เด็กจนกระทั่งเข้าสู่ผู้ใหญ่ สื่อจึงทำหน้าที่ในการอบรมบ่มเพาะซึ่งมีผลต่อค่านิยม และพฤติกรรมการเลียนแบบที่ดีหรือไม่ดีต่อวัยรุ่นในอนาคตด้วย และนอกจากนี้ยังมีสื่อประเภทเกมคอมพิวเตอร์

มารศรี สีมารพงศ์พันธุ์ (2546 : 4) กล่าวว่า เกมคอมพิวเตอร์ หมายถึง เกมที่สามารถเล่นได้บนเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือผ่านระบบออนไลน์และการเล่นส่วนบุคคล ตั้งแต่เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดพกพาจนถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ โดยผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีการเล่นโต้ตอบกันระหว่างผู้เล่นและเครื่องคอมพิวเตอร์ ผ่านการกดคีย์บอร์ดโยกคันโยก หรือการเลื่อนเมาส์ ซึ่งผู้เล่นต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของเกมที่กำหนดไว้ ต้องใช้ความสามารถและความพยายามในการบรรลุเป้าหมายของเกมที่ตั้งไว้ ที่เกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์เป็นที่นิยมเพราะให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินแก่ผู้เล่นทุกคนโดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการแสดงออก อยากรับที่ยอมรับจากสังคม นอกจากนี้ยังทำให้สนิทกับเพื่อนมากขึ้น ดังนั้นเกมส่วนใหญ่ที่วัยรุ่นเล่นจึงเป็นเกมที่ท้าทาย ได้แสดงความสามารถ ตัวละครในเกมต้องมีพัฒนาการ และการเล่นเกมก็ดูเหมือนว่าจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของวัยรุ่นไปแล้ว ในต่างประเทศมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์กรที่เข้ามามีบทบาทในการกำหนดประเภทของเกมกับผู้เล่น คือ ESRB (Entertainment Software Rating Board.2004: Online) โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรระบุไว้ เช่น E (Everyone) หมายถึง เล่นได้ทุกเพศทุกวัย T (Teen) หมายถึง เกมที่เหมาะสมกับเด็กที่อายุระหว่าง 13-17 ปี และ M (Mature) หมายถึง เกมสำหรับผู้ที่มีบรรลุนิติภาวะแล้ว ขณะนี้ปัญหาเรื่องพฤติกรรมการเล่นเกมที่มีเนื้อหารุนแรงถูกมองว่าเป็นปัญหาสังคม

อรณลิน ไชยวสุ (2547 : 52) กล่าวว่า เกมคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหารุนแรงเป็นสื่อบันเทิงชนิดที่นำเอาจุดเด่นของเกมและคอมพิวเตอร์มารวมไว้ด้วยกัน มีลักษณะเป็นกราฟิกและมีการเคลื่อนไหว มีสีสันสวยงามและมีเสียงเพลงประกอบ ใช้เล่นกับเครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ และเนื้อหาของเกมเกี่ยวข้องกับ การทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ ล้มตายเดือนร้อนหรือเจ็บปวดด้วยการกระทำทางร่างกาย/หรือทางวาจา รวมทั้งทำให้ทรัพย์สินเสียหาย เพราะผู้ที่เล่นเกมมากๆ จนเกินความพอดี มักขาดความรับผิดชอบ มีพฤติกรรมก้าวร้าว อารมณ์รุนแรง บางรายถึงขั้นก่ออาชญากรรม ดังเช่นที่เคยเป็นข่าวดังเมื่อปี 2552 กรณีที่เด็กวัยรุ่นฆ่าปาดคอคนขับรถแท็กซี่ โดยเลียนแบบมาจากเกม GTA ที่มีเนื้อหารุนแรง ลักษณะของเด็กติดเกมส่วนใหญ่ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ไม่สามารถควบคุมเวลาในการเล่นของตนเองให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดได้ คือ มักเล่นเกินจากเวลาที่ตั้งใจเอาไว้
2. มีอาการต่อต้าน หงุดหงิด ก้าวร้าว หรือแสดงความไม่พอใจอย่างมากทันที เมื่อถูกบังคับให้เลิกหรือหยุดเล่นเกม
3. ขาดความรับผิดชอบ เช่น ไม่สนใจการเรียน ไม่สนใจทำการบ้าน การเรียนแย่ง แอบหนีเรียนหรือหนีออกจากบ้านไปเล่นเกม
4. การเข้าสังคมกับเพื่อนๆ และครอบครัวลดลง แต่จะมีสังคมกับเด็กที่เล่นเกมด้วยกันมากขึ้น และคุยกันแต่เรื่องเกม
5. มีปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ เช่น โกหก ลักขโมย (เพื่อนำเงินไปเล่นเกม) ดื้อ ต่อต้าน แยกตัว เก็บตัว เป็นต้น

จากงานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวในโทรทัศน์ , ภาพยนตร์ และการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรง และจากการประมวลเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับวิดีโอเกมพบว่าเกมที่มีความรุนแรงสามารถเพิ่มพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กได้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มไม่ทดลองทั้งชายและหญิงมีความเชื่อมโยงระหว่างความรุนแรงที่โดยจะไปปลุกกระตุ้นความก้าวร้าวทั้งทางกายภาพ รวมถึงความคิดและความรู้สึก และการเล่นเกมรุนแรงจะทำให้เป็นการลดพฤติกรรมทางสังคมด้วยเช่นเดียวกัน

(Anderson; & Dill.2000 : unpagged) ใช้เกม Doom, Wolfenstein 3D และ MotalKombat ในกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มกับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มแรกทดสอบกับนักเรียน 227 คน โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อความก้าวร้าวและความรุนแรง พบว่านักเรียนที่เล่นเกมรุนแรงส่วนมากมีความพึงพอใจต่อการแสดงความก้าวร้าว นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนชายจะมีนิสัยที่ก้าวร้าวและไม่มั่นคงต่อระดับความก้าวร้าวที่เข้ามากระทบในระดับที่มากขึ้น

กลุ่มที่สองทดสอบกับนักเรียน 210 คน และได้ทำการทดลองโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้เล่นเกมที่มีความรุนแรง และอีกกลุ่มเล่นเกมที่ไม่มีความรุนแรง พบว่า เด็กที่เล่นเกมรุนแรงจะทำลายฝ่ายตรงข้ามด้วยเสียงอันดังอย่างรุนแรงมากบ้างน้อยบ้าง และหลังจากที่พวกเขาได้ทำการเล่นเกมรุนแรงแล้วจะยังมีความชื่นชอบต่อการใช้ความก้าวร้าว นอกจากนี้หากมีเหตุการณ์ที่เป็นการกระตุ้นหรือเชื่อมโยงกับความก้าวร้าวจะทำให้ระดับความก้าวร้าวเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้เล่นเกมรุนแรง

สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวบนโทรทัศน์ , ภาพยนตร์ และการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรง นอกจากจะสามารถกระตุ้นเร้าให้ผู้รับเกิดความตื่นเต้น ฟังพอใจและสนุกสนานได้ในระดับสูงแล้ว ยังดึงดูดให้บุคคลเปิดรับสื่อเหล่านี้อย่างต่อเนื่องด้วย และการเปิดรับสื่ออย่างต่อเนื่องในปริมาณมาก บุคคลมีโอกาสนในการกระทำพฤติกรรมที่แสดงถึงความก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

จิราพร ไชยเชนทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีธานี เขต 1. ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสบการณ์การถูกลงโทษทางวาจา พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของเพื่อนสนิท ความสนใจในการเลือกรับสื่อที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา และพฤติกรรมก้าวร้าว ทางวาจาของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ที่มีสภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 ที่มีสภาพครอบครัววิบัติมารดา แยกกันอยู่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0625 มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจามากกว่านักเรียนหญิงที่มีสภาพครอบครัววิบัติมารดาอยู่ด้วยกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6417 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างกัน

วิไลรัตน์ วัฒนไวฑูรย์ชัย และคณะ(2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวจากการเล่นเกมส้อมพิวเตอร์ออนไลน์ ที่มีผลกระทบต่อเด็กอายุ 12 - 15 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทเกมที่เล่นกับพฤติกรรมก่อนเล่น ขณะเล่น และหลังการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ โดยวิธีถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression) ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมก่อนการเล่นเกมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวร้อยละ 25 ทั้งนี้มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานก่อนการเล่น 1.28379 พฤติกรรมขณะเล่นเกมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวร้อยละ 41 ทั้งนี้มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานขณะเล่น 1.27279 และพฤติกรรมหลังการเล่นเกมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวร้อยละ 25 ทั้งนี้มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานหลังการเล่น 1.28368 ซึ่งนับว่า พฤติกรรมก่อน ขณะ และหลังการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์มีความคลาดเคลื่อนมาก

สุทธิพร นิราพาธ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเล่นเกมคอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

พบว่าการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการศึกษาที่ผู้เรียนจะมีผลการเรียนสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์แต่อาจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ และผลของการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การเล่นเกมคอมพิวเตอร์นั้นส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้เล่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อมและเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงออกทางวาจา และพฤติกรรมที่แสดงออกทางการกระทำ

วิชรินทร์ จามจรี (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายประถม) ผลการวิจัยพบว่า

1. ระยะเวลาในการเล่นเกมนต่อสัปดาห์ส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าว โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งนำไปต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ
2. ระยะเวลาในการเล่นเกมนรุนแรงทั้งหมดจนถึงปัจจุบันส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ
3. พฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านการรับรู้ การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งนำไป และความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ
4. พฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านการรับรู้ การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งนำไป ความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าวตามลำดับ
5. พฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวโดยผ่านเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ
6. พฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านการลดความรู้สึกและเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ
7. พฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลในครอบครัวส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวโดยผ่านการลดความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวและเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ

อรพญา พิฑูรี (2552 :71) ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้รับอุปการะในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กกระยอง จังหวัดระยอง โดยจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ซึ่งใช้เกณฑ์ในการวัดปัจจัย 5 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้รับอุปการะในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กกระยอง จังหวัดระยองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน รองลงมาด้านพฤติกรรมก้าวร้าว ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านอิทธิพลของการเปิดรับสื่อมวลชน และด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Robert T. Muller (1996 : 474) ได้ศึกษาปัจจัยความก้าวร้าวในครอบครัวที่มีผลต่อการลงโทษทางกาย โดยศึกษาอิทธิพลจากตัวพ่อแม่และตัวเด็ก กลุ่มตัวอย่างเป็น พ่อแม่ จำนวน 1,536 คน (พ่อ 732 คน และแม่ 804 คน) และนักเรียน จำนวน 983 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาความ

ก้าวร้าวระดับครอบครัวนั้น ทั้งพ่อแม่และตัวเด็กเองมีส่วนทำให้เกิดการลงโทษและถึงแม้ว่าพ่อแม่จะเคยมีประสบการณ์การถูกลงโทษมาก่อน แต่ความก้าวร้าวของเด็กเองเป็นปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่จะทำให้เด็กผู้นั้นถูกลงโทษ จากการสอบถามความคิดเห็นของเด็กพบว่า พ่อที่เคยมีประวัติการถูกลงโทษมีความสัมพันธ์กับพ่อที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ($r = .45$) พ่อที่มีพฤติกรรมถูกลงโทษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของลูก ($r = .45$) พ่อที่มีประวัติการถูกลงโทษมีความสัมพันธ์กับพ่อที่มีพฤติกรรมถูกลงโทษ ($r = .20$) พ่อที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของลูก ($r = .17$) พ่อที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมีความสัมพันธ์กับพ่อที่มีพฤติกรรมถูกลงโทษ ($r = .16$)

Murata อังโน (ภาวิตา พิทักษ์อร่ามวงศ์ 2544 : 23) ได้ศึกษาความรุนแรงของบิดาในครอบครัว วิธีการเผชิญความขัดแย้ง และความผูกพันของครอบครัว ต่อการกระทำผิด และก่อคดีอาชญากรรมที่ร้ายแรงของบุตรวัยรุ่นชายในครอบครัวชาวอเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครอบครัวจากอเมริกันเชื้อสายเม็กซิกัน ที่มีบุตรวัยรุ่นชาย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 51 ครอบครัว โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เปรียบเทียบศึกษาย้อนหลังจากผลไปหาเหตุ ได้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย 154 คน อายุระหว่าง 13 - 19 ปี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการเลี้ยงดูที่บิดาใช้ความรุนแรงในครอบครัวมากจะให้ความผูกพันของสมาชิกในครอบครัวมีน้อย และมีผลทำให้เกิดการกระทำผิดของบุตรเพิ่มขึ้น

Iscoe, William, and Harvey (1964 : 451 - 460) ได้ทำการศึกษาเด็กอเมริกันผิวขาว และเด็กอเมริกันผิวดำ อายุ 7, 9, 12 และ 15 ปี โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ตามอายุ และให้เด็กเหล่านี้อยู่ในสถานการณคนเดียว และในสถานการณกลุ่มเพื่อน ให้เด็กได้ติดต่อแสงไฟที่แฉกขึ้น ในสถานการณกลุ่มนั้นก่อนจะมีแสงไฟแฉกขึ้น เด็กแต่ละคนจะได้ยินเสียงที่เขาเชื่อว่าเป็นเสียงของเพื่อนอีก 3 คน ซึ่งเข้ามาในห้องพร้อมกับเขาแต่นั่งอยู่คนละที่ สำหรับสถานการณกลุ่มมี 12 การทดลอง สิ่งสำคัญของการทดลองคือ การสร้างคำตอบที่ผิดให้เปลี่ยนไปจาก 1, 2 และ 3 คำตอบ จากคำตอบที่แท้จริง แต่ในอีก 12 การทดลองมีคำตอบผิดกระจายอย่างสุ่มเพื่อดูผลการคล้อยตามกลุ่มของผู้รับการทดลอง ผลปรากฏว่าเด็กอเมริกันผิวขาว และเด็กอเมริกันผิวดำจะทำผิดตามเพื่อนที่เป็นตัวแบบเหมือนกัน เด็กผู้หญิงอเมริกันผิวขาวทำผิดตามเพื่อนสูงกว่าเด็กผู้ชาย และคล้อยตามการทำผิดสูงกว่าเด็กผู้หญิงอเมริกันผิวดำที่สำคัญคือ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีระดับสูงสุดเมื่อเด็กอายุ 9 ปี และ 12 ปี แต่จะลดลงเมื่ออายุ 15 ปี

Berndt (1979 : 608 - 616) ศึกษาพฤติกรรมการคล้อยตามพฤติกรรมของตัวแบบของเด็กเกรด 3, 6, 9, 11 และ 12 รวมกัน โดยแยกเป็นงานวิจัย 2 ชั้น ดังนี้

งานวิจัยชั้นแรก เบิร์นให้เด็กเกรด 3, 6, 9, 11 และ 12 ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีชั้นทางสังคมระดับกลางและต่ำ ได้ติดต่อสถานการณต่างๆ 3 สถานการณ คือ

1. สถานการณก้าวร้าวผืนสังคม เช่น การขโมยของจากร้านขายของ
2. สถานการณธรรมดา เช่น การเลือกร้านสำหรับรับประทานอาหาร
3. สถานการณที่เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

ในแต่ละสถานการณจะเป็นการทำตามเพื่อนที่ชักชวนให้ทำตามผลปรากฏว่าเด็กอายุ 12 และ 15 ปี จะแสดงพฤติกรรมคล้อยตามเพื่อนในระดับสูง โดยเฉพาะพฤติกรรมก้าวร้าวผืนสังคม จะคล้อยตามเพื่อนสูงสุด เมื่ออายุประมาณ 15 ปี

งานวิจัยชิ้นที่สอง เบิร์น ต้องการศึกษากการเปลี่ยนแปลงการแสดงพฤติกรรมตามแบบอย่างพ่อแม่และเพื่อน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างใหม่ที่มีการศึกษาระดับเดิม อายุ 9 - 12 ปี ใช้วิธีการคล้ายกับงานวิจัยครั้งแรก สำหรับข้อคำถามที่แสดงการคล้อยตามพ่อแม่ นั้น เป็นการทำตามคำแนะนำแต่การคล้อยตามเพื่อนนั้น คล้อยตามคำชักชวนให้ทำตามอย่างที่เขาทำ ผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยครั้งแรก คือเด็กอายุประมาณ 15 ปี แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ฟืนสังคมเช่นเดียวกับเพื่อนในระดับสูง แต่มีแนวโน้มที่จะลดลงในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ผลการวิจัยยังบ่งบอกว่าเด็กวัยรุ่นตอนกลางยอมรับมาตรฐานเดิมน้อยที่สุดคือ จะคล้อยตามพ่อแม่ น้อยกว่าเด็กวัยอื่น ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเด็กอายุ 12 ปี ขึ้นไป จนถึงวัยรุ่นได้รับอิทธิพลกลุ่มเพื่อนในระดับสูง เพราะเด็กวัยนี้ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เกิดขึ้น ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนเด็กได้รับความคาดหวังจากสังคม ทำให้เด็กมีความคับข้องใจในการปรับตัว ถ้าการปรับตัวในสภาพครอบครัวไม่ประสบผลสำเร็จ กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลกับเด็ก ฉะนั้นการเลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกันเพื่อให้ได้รับการยอมรับนั้นอาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กอายุระหว่าง 12 - 15 ปี ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนในเรื่องการกระทำผิด โดยเฉพาะพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูง

Baron and Byrne (1977 : 30) ทำการศึกษาทดลองภาคสนาม ได้ทดลองกับเด็กชายวัยรุ่นอายุ 14-16 ปี นักเรียนโรงเรียนราษฎร์แห่งหนึ่งในเบลเยียมให้ดูภาพยนตร์ 2 แบบ คือ เด็กกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระก้าวร้าวมาก อีกกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระไม่ก้าวร้าว โดยให้เด็กแต่ละกลุ่มดูภาพยนตร์วันละเรื่องเป็นเวลา 5 วันติดต่อกัน จากนั้นให้เด็กปฏิบัติตัวตามปกติ โดยมีผู้สังเกตคอยบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวที่เด็กแต่ละกลุ่มแสดงออกมา ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเด็กที่ดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระก้าวร้าวสูงแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเด็กที่ได้ดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระไม่ก้าวร้าว นอกจากนี้เด็กที่ดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระก้าวร้าวสูงแสดงความก้าวร้าวหลังดูภาพยนตร์มากกว่าก่อนดูภาพยนตร์ ขณะที่เด็กในกลุ่มที่มีเนื้อหาสาระไม่ก้าวร้าวไม่ได้แสดงความก้าวร้าวหลังดูภาพยนตร์มากกว่าก่อนดูภาพยนตร์

Craig A. Anderson (2003) พบว่า การเล่นเกมวิดีโอเกมจะทำให้เกิดการกระตุ้นพฤติกรรมก้าวร้าวภายในตนเอง ทำให้เกิดความก้าวร้าว Steven J. Kirsh (2002) ความก้าวร้าวในวัยรุ่นนั้นสัมพันธ์กับการเล่นเกมเป็นอย่างมาก รวมถึงงานวิจัยของ Eric Uhlmann and Jane Swanson (2003) พบว่า การเล่นเกมทำให้เกิดความก้าวร้าวซึ่งเกิดขึ้นอย่างอัตโนมัติและกลายเป็นอุปนิสัยที่มองเห็นได้ชัด ส่วนในงานวิจัยของ Mark Griffiths (1998) พบว่า การเล่นเกมจะทำให้เกิดความก้าวร้าวและรุนแรงในระยะสั้น และเพิ่มขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังรู้สึกไม่เป็นมิตรกับเด็กคนอื่นที่เล่นเกมเหมือนกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้ .

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง 9 แห่ง จำนวน 2,493 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง จำนวน 346 คน ใช้ตาราง Yamane (1973 : 583) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นที่ศึกษาเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ดังแสดงรายละเอียดในตาราง ที่ตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้นที่ศึกษา	จำนวนสถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	9	898	125
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	9	837	116
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	9	785	104
รวม	9	2,493	346

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ สถานภาพครอบครัว รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating-scale) ของ Likert (1961) จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์กำหนดดังนี้

5 หมายถึง	การแสดงออกมากที่สุด
4 หมายถึง	การแสดงออกมาก
3 หมายถึง	การแสดงออกปานกลาง
2 หมายถึง	การแสดงออกน้อย
1 หมายถึง	การแสดงออกน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 40 ข้อ ใน 4 ด้าน ดังนี้

ด้านครอบครัว	จำนวน 10 ข้อ
ด้านเศรษฐกิจ	จำนวน 10 ข้อ
ด้านสภาพแวดล้อม	จำนวน 10 ข้อ
ด้านสื่อ	จำนวน 10 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมมากที่สุด
4 หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมมาก
3 หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมปานกลาง
2 หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมน้อย
1 หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยเพื่อเป็นแนวการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสร้างเครื่องมือฉบับร่างให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัยและเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามให้สอดคล้องกับคำนิยามศัพท์เฉพาะ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิลงความคิดเห็นและให้คะแนน ดังนี้

3.1 นำข้อคำถามและคำนิยามศัพท์เฉพาะไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องและให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงกับคำนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

โดยรายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ มีดังนี้

1. ผศ.ดร. จินตนา กาญจนวิสุทธิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาอาชีวศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ดร. ภูษิต วงศ์เล็ก คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเซาท์อีสต์ บางกอก

3. ดร. ศราวุธ สังข์วรรณะ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

4. นายวิรัตน์ ตรงแก้ว ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดปลุกศรัทธา

สำนักงานเขตลาดกระบัง

5. นายสุทัศน์ จอกสถิตย์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำกระดาน

สำนักงานเขตหนองจอก

3.2 คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคำนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Item Objective Congruence : IOC) (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 197) คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ
นิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความพึงพอใจของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 นำค่าดัชนีที่ได้แต่ละข้อไปพิจารณาร่วมกับเกณฑ์ โดยมีการพิจารณา ดังนี้

ค่า IOC ≥ 0.5 แสดงว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ค่า IOC < 0.5 แสดงว่า ข้อคำถามวัดไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.8 -1.0

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน เพื่อหาความค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ Cronbach (พรณี สักิจวัฒน์นะ. 2553 : 197)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัด

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

\sum แทน ผลรวม

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90 ไปจัดทำชุดแบบสอบถามฉบับจริงสำหรับรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.3.1. ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง

3.3.2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการส่งทางไปรษณีย์และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาร้อยละ 100 มาคัดเลือกและตรวจสอบความสมบูรณ์ นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.4.1.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ครอบครัว รายได้ของครอบครัวต่อเดือน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตรของพรรณี ลีกิจวัฒน์ (2553 : 245)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าร้อยละ (Percentage) จากสูตรของพรรณี ลีกิจวัฒน์ (2553 : 235-236)

$$pct = \frac{n_i}{n_t} \times 100$$

เมื่อ pct แทน ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา

n_i แทน จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา

n_t แทน จำนวนส่วนใหญ่ทั้งหมด

3.4.1.2 วิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร

1. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตรของพรรณี ลีกิจวัฒน์ (2553 : 247)

$$s = \frac{\sqrt{\sum (x - \bar{x})^2}}{N}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	ข้อมูลหรือคะแนนดิบ
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของคะแนนในการแปลความหมายระดับพฤติกรรม ดังนี้

พรรณี ลีกิจวัฒน์ (2553 : 362)

4.50 – 5.00	หมายถึง	การแสดงออกมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	การแสดงออกมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	การแสดงออกปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	การแสดงออกน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	การแสดงออกน้อยที่สุด

3.4.1.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัด กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

4.1 สัญลักษณ์ของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกำลังสอง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์พยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	พฤติกรรมของนักเรียน
X_1	แทน	ด้านปัจจัยทางครอบครัว
X_2	แทน	ด้านปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
X_3	แทน	ด้านปัจจัยเศรษฐกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

X_4	แทน	ด้านปัจจัยสี่
\bar{Y}	แทน	ค่าพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนในรูปแบบคะแนนดิบ
Z_{x_1}	แทน	ด้านปัจจัยทางครอบครัวในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{x_2}	แทน	ด้านปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{x_3}	แทน	ด้านปัจจัยเศรษฐกิจในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
Z_{x_4}	แทน	ด้านปัจจัยสี่ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
\bar{Z}_i	แทน	ค่าพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศและสถานภาพครอบครัว

รายการ	จำนวน (346 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
เพศชาย	103	29.76
เพศหญิง	243	70.24
รวม	346	100.00
2. สถานภาพครอบครัว		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	124	35.84
บิดามารดาหย่าร้าง	121	34.97
บิดามารดาแยกกันอยู่	45	13.01
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	56	16.18
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 70.24 และเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 29.76 สถานภาพครอบครัว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 35.84 บิดามารดาหย่าร้าง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 34.97 บิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.18

ตารางที่ 4.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักเรียน

รายการ	จำนวน	รายได้สูงสุด	รายได้ต่ำสุด	\bar{X}	S
รายได้ต่อครอบครัว	346 คน	78,000	6,500	15,000	.75

จากตารางที่ 4.2 พบว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 346 คน มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนสูงสุดเท่ากับ 78,000 และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำสุดเท่ากับ 6,500 และมีค่าเฉลี่ยของรายได้ของครอบครัวต่อเดือนเท่ากับ 15,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ที่	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้อื่น	n = 346		ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	เวลาเล่นกับเพื่อนมักมีเรื่องทะเลาะกันเป็นประจำ	3.26	0.69	ปานกลาง	17
2	เมื่อนักเรียนถูกรังแกนักเรียนตอบโต้ทันที	3.58	0.74	มาก	16
3	เมื่อมีใครทำอะไรไม่ถูกใจ นักเรียนจะตะคอกใส่	4.28	0.78	มาก	8
4	เวลานักเรียนโกรธไม่มีใครกล้าเล่นด้วย	4.58	0.70	มากที่สุด	2
5	นักเรียนอยากได้ของเล่นจะแย่งจากเพื่อนทันที	3.10	0.75	ปานกลาง	20
6	นักเรียนไม่ชอบระเบียบวินัยในตนเอง	4.47	0.73	มาก	4
7	เมื่อมีคนมาคุยเสียงดัง นักเรียนตะโกนแข่งทันที	4.17	0.73	มาก	12
8	เวลานักเรียนทำอะไรมีใครมาขัดขวางนักเรียนจะตีและผลักออกไปให้พ้น	3.16	0.81	ปานกลาง	19
9	นักเรียนทำร้ายตนเองเมื่อไม่สามารถทำร้ายผู้อื่น	3.18	0.68	ปานกลาง	18
10	นักเรียนชอบทำสิ่งตรงกันข้ามคำสั่ง	4.68	0.70	มากที่สุด	1
11	ในกลุ่มเพื่อนๆ ใครก็กลั่นแกล้งนักเรียนทั้งนั้น	3.68	0.68	มาก	14
12	นักเรียนมักทำเสียงดังในห้องเรียน	4.40	0.77	มาก	6
13	นักเรียนมักได้เถียงผู้ใหญ่เมื่อถูกสั่งสอนตักเตือน	3.67	0.53	มาก	15
14	นักเรียนมักพูดยั่วเย้าให้เพื่อนโกรธเพราะสนุกดี	4.27	0.83	มาก	9
15	นักเรียนมักจะล้อชื่อพ่อแม่ของเพื่อนหรือตั้งชื่อแปลกๆ ให้เพื่อนเพื่อให้เกิดความขบขัน	4.46	0.59	มาก	5
16	นักเรียนเคยพูดว่าจะทำร้ายคนที่ทำให้นักเรียนได้รับความเดือดร้อน	4.20	0.75	มาก	10
17	นักเรียนไม่พอใจใครนักเรียนมักจะกระแทกของให้มีเสียงดัง	4.37	0.73	มาก	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18	นักเรียนมักจะพูดคำหยาบเสมอในขณะที่กำลังโกรธ	4.57	0.83	มากที่สุด	3
19	นักเรียนเคยหยิบของผู้อื่นเมื่อเขาไม่อนุญาต	4.12	0.53	มาก	13
20	นักเรียนเคยทำร้ายข้าวของของโรงเรียนให้เสียหายเช่น ชีด เขียนโต๊ะ ฝาผนัง หรือที่อื่น	4.17	0.63	มาก	11
เฉลี่ยรวม		4.02	0.71	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามี 3 ข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 10. นักเรียนชอบทำสิ่งตรงกันข้ามคำสั่ง ($\bar{X}=4.68$) ข้อที่ 4. เวล่านักเรียนโกรธไม่มีใครกล้าเล่นด้วย ($\bar{X}=4.58$) ข้อที่ 18.นักเรียนมักจะพูดคำหยาบเสมอในขณะที่กำลังโกรธ ($\bar{X}=4.57$) ระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อผู้อื่นอยู่ในระดับมาก 13 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 6 นักเรียนไม่ชอบระเบียบวินัยในตนเอง ($\bar{X}=4.47$) ข้อที่ 15. นักเรียนมักจะล้อชื่อพ่อแม่ของเพื่อนหรือตั้งชื่อแปลกๆให้เพื่อนเพื่อให้เกิดความขบขัน ($\bar{X}=4.46$) ข้อที่ 12.นักเรียนมักทำเสียงดังในห้องเรียน ($\bar{X}=4.37$) และระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากน้อยไปหามากดังนี้ ข้อที่ 1. เวล่านักเรียนเล่นกับเพื่อนมักมีเรื่องทะเลาะกันเป็นประจำ($\bar{X}=4.26$) ข้อที่ 9.นักเรียนทำร้ายตนเองเมื่อไม่สามารถทำร้ายผู้อื่นได้($\bar{X}=4.18$) และข้อที่ 8. เวล่านักเรียนทำอะไรมีใครมาขัดขวางนักเรียนจะตีและผลักออกไปให้พ้น($\bar{X}=4.16$) ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อ

พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพรวมและรายด้าน

ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน	n = 346		ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S		
1.	ด้านครอบครัว	4.43	0.73	มาก	2
2.	ด้านเศรษฐกิจ	4.30	0.62	มาก	4
3.	ด้านสภาพแวดล้อม	4.34	0.65	มาก	3
4.	ด้านสื่อ	4.56	0.44	มาก	1
เฉลี่ยรวม		4.40	0.54	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.40) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสื่อ (\bar{X} =4.56) ด้านครอบครัว (\bar{X} =4.43) ด้านสภาพแวดล้อม(\bar{X} =4.34) และด้านเศรษฐกิจ (\bar{X} =4.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร รายด้านครอบครัว

ที่	ปัจจัยด้านครอบครัว	n = 346		ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	ครอบครัวของนักเรียนพูดจาหยาบคายต่อกัน	4.45	0.63	มาก	4
2	ครอบครัวของนักเรียนใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อระบายอารมณ์	4.48	0.62	มาก	1
3	ครอบครัวของนักเรียนแสดงอารมณ์ที่เกรี้ยวกราดรุนแรงใส่กันทำให้รู้สึกกลัว	4.47	0.70	มาก	2
4	ครอบครัวของนักเรียนพูดจาเปรียบเทียบระหว่างพี่น้องในครอบครัวเดียวกันทำให้รู้สึกกดดัน	4.46	0.68	มาก	3
5	ครอบครัวของนักเรียนพูดซ้ำเติมให้รู้สึกน้อยใจ	4.46	0.72	มาก	3
6	คนในครอบครัวของนักเรียนลงโทษคนที่ทำผิด โดยการเยียนตี	4.48	0.76	มาก	1
7	คนในครอบครัวของนักเรียนทำลายข้าวของให้เสียหายในขณะที่กำลังโมโห	4.34	0.72	มาก	6
8	คนในครอบครัวของนักเรียนมักจะใช้กำลังต่อสู้กับคนที่เข้ามาทะเลาะด้วย	4.45	0.83	มาก	4
9	คนในครอบครัวของนักเรียนทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกันบ่อยครั้ง	4.37	0.78	มาก	5
10	คนในครอบครัวของนักเรียนบอกให้ฉันท่าว่าหรือทำร้ายโต้ตอบคนที่ทำให้นักเรียนร้องไห้หรือเจ็บใจ	4.37	0.94	มาก	5
เฉลี่ยรวม		4.43	0.73	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านครอบครัวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมากทุกด้านโดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ อันดับแรกมีอยู่ด้วยกันสองข้อ คือ ข้อที่ 6. ครอบครัวของนักเรียนใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อระบายอารมณ์ ($\bar{X}=4.48$) และข้อที่ 2. คนในครอบครัวของนักเรียนลงโทษคนที่ทำผิด โดยการเฉียนตี อันดับที่สองคือ ($\bar{X}=4.48$) ข้อที่ 3. ครอบครัวของนักเรียนแสดงอารมณ์ที่เกรี้ยวกราดรุนแรงใส่กันทำให้รู้สึกกลัว ($\bar{X}=4.47$) อันดับสามมีอยู่ด้วยกันสองข้อ คือข้อที่ 4. ครอบครัวของนักเรียนพูดจาเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัวเดียวกันทำให้รู้สึกกดดัน ($\bar{X}=4.46$) และข้อที่ 5. ครอบครัวของนักเรียนพูดซ้ำเติมให้รู้สึกน้อยใจ ($\bar{X}=4.46$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติและอันดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร รายด้านสภาพแวดล้อม

ที่	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	n = 346		ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	หากเพื่อนของนักเรียนโกรธอยู่กับใครก็จะยู่ให้นักเรียนโกรธเพื่อนคนนั้นไปด้วย	4.25	0.53	มาก	9
2	เพื่อนของนักเรียนแสดงท่าทางล้อเลียนข้อบกพร่องของเพื่อนคนอื่นให้เป็นที่สนุกสนานเวลาพูดคุยกัน	4.35	0.67	มาก	6
3	เพื่อนของนักเรียนชอบแกล้งขำของใส่เพื่อน	4.37	0.75	มาก	4
4	เพื่อนของนักเรียนมักจะพูดคำหยาบเมื่อโต้เถียงกับ	4.48	0.64	มาก	1
5	เพื่อนของนักเรียนมักจะพูดขู่มขู่บังคับให้คนอื่นทำตาม	4.36	0.70	มาก	5
6	เพื่อนของนักเรียนพูดนินทาเพื่อนคนอื่นเป็นประจำ	4.42	0.66	มาก	2
7	เพื่อนของนักเรียนมักจะพูดตะคอกใส่คนที่เข้ามาช่วย	4.34	0.62	มาก	7
8	เพื่อนของนักเรียนมักจะพูดเยาะเย้ยความผิดพลาดของเพื่อนคนอื่น	4.40	0.80	มาก	3
9	เพื่อนของมักใช้กำลังต่อสู้หรือทำร้ายคนที่เข้ามาหาเรื่องทะเลาะ	4.16	0.58	มาก	10
10	เพื่อนของนักเรียนบังคับให้คนอื่นทำตาม ถ้าไม่ทำตามก็จะใช้กำลังบังคับ	4.29	0.64	มาก	8
เฉลี่ยรวม		4.34	0.65	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านสภาพแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมากทุกด้านโดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ข้อที่ 4. เพื่อนของนักเรียนมักจะพูดคำหยาบเมื่อได้เลี้ยงกับผู้อื่น($\bar{X}=4.48$) ข้อที่ 6. เพื่อนของนักเรียนพูดนินทาเพื่อนคนอื่นเป็นประจำ ($\bar{X}=4.42$) และข้อที่ 8. เพื่อนของนักเรียนมักจะพูดเยาะเย้ยความผิดพลาดของเพื่อนคนอื่น($\bar{X}=4.40$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติและอันดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร รายด้านเศรษฐกิจ

ที่	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	n = 346		ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอ	4.32	0.5	มาก	5
2	บิดา/มารดา ประกอบอาชีพเพียงคนเดียว	4.12	0.67	มาก	9
3	นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับสถานะทางการเงินของครอบครัว	4.15	0.65	มาก	8
4	นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในซื้ออุปกรณ์การ	4.24	0.64	มาก	7
5	นักเรียนโดนล้อเลียนฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นสาเหตุของการแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงกับเพื่อน	4.30	0.66	มาก	6
6	นักเรียนไม่มีเงินซื้อสิ่งของตามแฟชั่นแบบเพื่อนๆ	4.43	0.66	มาก	1
7	นักเรียนรู้สึกว่าจะไม่มีอิสระในการใช้จ่ายเงิน	4.42	0.62	มาก	2
8	เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนที่ใช้ของที่มียี่ห้อแพงนักเรียนจะขอใช้ด้วย	4.36	0.58	มาก	3
9	นักเรียนต้องหารายได้พิเศษเพื่อช่วยเหลือครอบครัว	4.34	0.58	มาก	4
10	นักเรียนเคยยืมเงินเพื่อนใช้	4.32	0.64	มาก	5
เฉลี่ยรวม		4.30	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ข้อที่ 6. นักเรียนไม่มีเงินซื้อสิ่งของตามแฟชั่นแบบเพื่อนๆ ($\bar{X}=4.43$) ข้อที่ 7. นักเรียนรู้สึกว่าจะไม่มีอิสระในการใช้จ่ายเงิน ($\bar{X}=4.42$) และข้อที่ 8. นักเรียนเห็นเพื่อนที่ใช้ของที่มีราคาแพงนักเรียนจะขอใช้ด้วย ($\bar{X}=4.36$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติและอันดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร รายด้านสื่อ

ที่	ปัจจัยด้านสื่อ	n = 346		ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S		
1	นักเรียนใช้เวลาเล่นเกมวันละมากกว่า 3 ชม.	4.86	0.43	มากที่สุด	1
2	นักเรียนใช้เวลาชมรายการโทรทัศน์วันละมากกว่า 5 ชั่วโมง	4.78	0.42	มากที่สุด	2
3	นักเรียนชอบเกมที่มีฉากความรุนแรงเหมือนจริง	4.74	0.41	มากที่สุด	3
4	นักเรียนชอบเล่นเกมและการดูที่ต้องใช้กำลังต่อสู้	4.65	0.48	มากที่สุด	4
5	นักเรียนชอบเล่นต่อสู้กับเพื่อนเหมือนอย่างที่เล่นใน	4.52	0.42	มากที่สุด	6
6	รายการโทรทัศน์ที่ดูมีเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกแยกในครอบครัว ความรุนแรงและทารุณกรรม	4.38	0.45	มาก	8
7	รายการโทรทัศน์ที่ดูมีการใช้คำพูดที่หยาบคาย และรุนแรง	4.28	0.38	มาก	10
8	รายการโทรทัศน์ที่ดูมีเนื้อหาเกี่ยวกับความน่าหวาดกลัว ความน่าสะพรึงกลัว	4.42	0.42	มาก	7
9	พฤติกรรมในการแสดงออกของนักเรียน ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ	4.62	0.43	มากที่สุด	5
10	นักเรียนมักจะเชื่อข่าวสารที่สื่อมวลชนเสนอเป็นส่วนใหญ่	4.35	0.56	มาก	9
เฉลี่ยรวม		4.56	0.44	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านสื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ และ ระดับมากอยู่สี่ข้อทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ข้อที่ 1. นักเรียนใช้เวลาเล่นเกมวันละมากกว่า 3 ชม. (\bar{X} =4.86) ข้อที่ 2. นักเรียนใช้เวลาชมรายการโทรทัศน์วันละมากกว่า 5 ชั่วโมง(\bar{X} =4.78) ข้อที่ 3. นักเรียนชอบเกมที่มีฉากความรุนแรงเหมือนจริง(\bar{X} =4.74) ข้อที่ 4. นักเรียนชอบเล่นเกมและการดูที่ต้องใช้กำลังต่อสู้ศัตรู(\bar{X} =4.65) ข้อที่ 5. พฤติกรรมในการแสดงออกของนักเรียนส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ (\bar{X} =4.62) ข้อที่ 6. นักเรียนชอบเล่นต่อสู้กับเพื่อนเหมือนอย่างที่เล่นในเกม (\bar{X} =4.52) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์สมการของตัวแปรพยากรณ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยการใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ผู้วิจัยได้นำตัวแปรต้นจำนวน 4 ตัว ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านครอบครัว 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 4) ปัจจัยด้านสื่อ เข้าสมการเพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรใด ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ ดังตารางที่ 4.9 และ 4.10

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
Regression	4	54.264	10.853	123.820	.000**
Residual	336	36.425	.091		
Total	346	90.689			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าปัจจัยพยากรณ์ ปัจจัยด้านครอบครัว (X1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X3) และปัจจัยด้านสื่อ (X4) สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสามารถนำค่าสถิติต่างๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ จะได้สมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ลำดับการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	F
(X4)	0.688	0.473	0.472	398.452*
(X4) (X1)	0.716	0.512	0.510	230.268*
(X4) (X1) (X3)	0.724	0.524	0.520	152.635*
(X4) (X1) (X3) (X2)	0.757	0.573	0.569	123.820*

หมายเหตุ :** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ (X4) สามารถทำนายพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.473 ซึ่งแสดงว่าปัจจัยด้านสื่อสามารถพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนได้ร้อยละ 47.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านครอบครัว (X1) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.512 แสดงว่า ปัจจัยด้านครอบครัว สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านสื่อและปัจจัยด้านครอบครัวสามารถรวมพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 51.20

เมื่อเพิ่มปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.524 แสดงว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านสื่อ ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสามารถรวมพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 52.40

เมื่อเพิ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจ(X2) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.573 แสดงว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านสื่อ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจ สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 57.30

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ค่า t ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ โดยใช้วิธี stepwise

ตัวแปรพยากรณ์ที่นำเข้ามาสมการทั้งหมด ในขั้นตอนเดียว	b	S.E.b	β	t	sig
ปัจจัยด้านสื่อ (X4)	0.248	0.032	0.412	8.643	.000**
ปัจจัยด้านครอบครัว (X1)	0.134	0.036	0.136	2.961	.000**
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X3)	0.156	0.038	0.124	2.826	.005**
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ(X2)	0.108	0.032	0.090	2.230	.002**
R = 0.757		S.E.est= 0.160			
$R^2 = 0.573$ (Adjusted R^2) =0.569		a = .630			
F = 123.820		Durbin-Watson = 1.943			

หมายเหตุ :** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ (X4) ปัจจัยด้านครอบครัว (X1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ(X2) สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักเรียน (Adjusted R²) ได้ร้อยละ 57.30 และค่าสหสัมพันธ์ พหุคูณของตัวแปรเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ (X₄, X₁, X₃, X₂) มีค่าเท่ากับ 0.757 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.160 โดยมีสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.248, 0.134, 0.156 และ 0.108 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.412, 0.136, 0.124 และ 0.090 ส่วนค่า Durbin-Watson เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการวิเคราะห์ความถดถอย ในที่นี้ได้ Durbin-Watson = 1.943 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1.5 แสดงว่า ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน สมการพยากรณ์พฤติกรรม ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = .630 + 0.248 (X_4) + 0.134(X_1) + 0.156(X_3) + 0.108(X_2)$$

จากสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบแสดงว่าถ้าปัจจัยด้านสื่อ(X₄) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมดีขึ้นเพิ่มขึ้น 0.248 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านครอบครัว (X₁) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมดีขึ้นเพิ่มขึ้น 0.134 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X₃) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมดีขึ้น เพิ่มขึ้น 0.156 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X₂) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมดีขึ้น เพิ่มขึ้น 0.108 หน่วย สมการพยากรณ์พฤติกรรม ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z}_y = 0.412(Z_{x_4}) + 0.136(Z_{x_1}) + 0.124(Z_{x_3}) + 0.090 (Z_{x_2})$$

จากสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน แสดงว่าถ้าปัจจัยด้านสื่อ(X₄) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมเพิ่มขึ้น 0.412 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านครอบครัว (X₁) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมเพิ่มขึ้น 0.136 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (X₃) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรม เพิ่มขึ้น 0.124 หน่วย ถ้าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X₂) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าจะมีพฤติกรรมเพิ่มขึ้น 0.090 หน่วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

5.1.2 สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านสื่อ มีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง 9 แห่ง จำนวน 2,493 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง จำนวน 346 คน ใช้ตารางยามาเน่ (Yamane. 1973 : 583) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต ลาดกระบัง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ สถานภาพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating-scale) ของ Likert (1961) จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง ใน 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัว 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 4) ปัจจัยด้านสื่อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 40 ข้อ

ข้อคำถามที่เลือกมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 จำนวน 63 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out) จำนวน 30 คน ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability : α) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง แล้วนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการส่งทางไปรษณีย์และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวนทั้งหมด 346 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการปฏิบัติต่อผู้อื่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ อยู่ในระดับมาก 13 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ข้อแรก ได้แก่ ฉันชอบทำสิ่งตรงกันข้ามคำสั่ง เวลาฉันโกรธไม่มีใครกล้าเล่นด้วย ฉันมักจะพูดคำหยาบเสมอในขณะที่กำลังโกรธ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉันอยากได้ของเล่นจะแย่งจากเพื่อนทันที

2. ผลวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้เผยแพร่เห็นประโยชน์ของเอกสารนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสื่อ ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

3. ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 4 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์ ได้ดังนี้

ด้านสื่อ พบว่า สามารถทำนายพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งปัจจัยด้านสื่อสามารถพยากรณ์ทำนายพฤติกรรมของนักเรียนได้ร้อยละ 47.30

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า สามารถทำนายพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งปัจจัยด้านครอบครัวสามารถพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนได้ร้อยละ 51.20

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่า สามารถทำนายพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสามารถพยากรณ์พฤติกรรมของ

เมื่อเพิ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปัจจัยด้านสื่อ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจ สามารถร่วมพยากรณ์พฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 57.30

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

5.2.1 อภิปรายผลเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติมาก ได้แก่ นักเรียนชอบทำสิ่งตรงกันข้ามคำสั่ง ขณะที่โกรธมักจะไม่มีใครกล้าเล่นด้วย และมักจะพูดคำหยาบเสมอขณะที่โกรธ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในช่วงอายุ 11-15 ปี โดยทั่วไปเด็กวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยเฉพาะด้านอารมณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มข้นของอารมณ์สูง อารมณ์ไม่มั่นคง อารมณ์อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมักมีความรุนแรง เปลี่ยนแปลงง่ายอย่างรวดเร็วโดยไม่มีเหตุผลมากนักมักแสดงออกโดยไม่กลั่นกรอง เด็กวัยนี้จึงมักขาดการยั้งคิด ขาดการเหนียวรั้งเมื่อเกิดความรู้สึกอย่างไรก็มักแสดงออกมาทันทีโดยไม่มีการยับยั้งชั่งใจ และพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมักจะมาจากการสังเกตตัวแบบที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัญหาทางพฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุมาจากความรู้สึกกังวลใจ ความกดดันทางอารมณ์ จึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการระบายความคับข้องใจ สอดคล้องกับ อรพญา พิฑูรี (2552 : 12) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้รับอุปการะในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กกระยอง จังหวัดระยอง พบว่า ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมของคนที่

ปัญหา ซึ่งอาจแสดงออกทางร่างกายหรือ วาจาก็ได้ เช่น การทำลายข้าวของ การทำร้ายร่างกาย การดุด่า การพูดจาหยาบคาย เป็นต้น การก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่เด็กเรียนรู้จากสังคม เด็กจะใช้การป้องกันตนเองจากการรุกรานของผู้อื่น เช่น เมื่อถูกพ่อแม่ดู เด็กก็มักจะโต้เถียง เมื่อถูกเพื่อนล้อเลียน เด็กก็มักจะชกต่อย เป็นต้น สอดคล้องกับ จิราพร ไชยเซนทร์ (2552 : 19) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า วิทยุเป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต คืออยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่ต้องเรียนรู้ถึงความเป็นตัวของตัวเองและเป็นวัยที่มักเกิดปัญหาในชีวิต นอกจากนี้วิทยุยังปรารถนาที่จะเป็นเหมือนผู้ใหญ่หนึ่งคนในสังคม นั่นคือวิทยุจะเลือกเอาแบบอย่างของผู้อื่นมาใช้เป็นลักษณะของตนเอง โดยต้นแบบมักจะได้แก่ พ่อ แม่ ญาติ พี่น้องและครู อาจารย์ แต่การเลียนแบบพฤติกรรมนั้นมีได้จำกัด เฉพาะพฤติกรรมที่ดี วิทยุอาจรับเอาลักษณะก้าวร้าว หรือรุนแรงมาได้หากวิทยุผู้นั้นประสบกับเหตุการณ์ที่โหดร้าย หรือรุนแรงในชีวิต หรืออาจจดจำพฤติกรรมที่ไม่ดีมาจากบุคคลที่ใกล้ชิด ภาพยนตร์ ละคร หรือเกมต่อสู้ต่างๆ ได้

5.2.2 อภิปรายผลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านสื่อ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 4) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสื่อ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนจะใช้เวลาเล่นเกมวันละมากกว่า 3 ชั่วโมง เนื้อหาของเกมที่เราเล่นมักมีฉากรุนแรงและรับชมรายการโทรทัศน์วันละมากกว่า 5 ชั่วโมง ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสื่อเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมของภาพยนตร์ โทรทัศน์ และเกมที่เต็มไปด้วยการแสดงความรุนแรงมักส่งผลให้เด็กมีการซึมซับและเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แล้วก็แสดงพฤติกรรมคล้ายกับตัวแบบ สอดคล้องกับ เกษตรชัย และทิม และดลมนรรัตน์ บากา(2554 : 68) กล่าวว่า การรับชมภาพยนตร์และการเล่นเกมที่รุนแรงส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเยาวชนที่รับชมภาพยนตร์ประเภทบู๊/ต่อสู้มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมรุนแรงสูงกว่าเยาวชนที่รับชมภาพยนตร์ประเภทรักโรแมนติก 1.41 เท่า และเยาวชนที่ชอบเล่นเกมต่อสู้/บู๊ล้างผลาญ และประเภทผจญภัยมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมที่รุนแรงสูงกว่าเยาวชนที่ชอบเล่นเกมประเภทกีฬา 2.05 เท่า และ 1.63 เท่า ตามลำดับสรุปได้ว่า เด็กที่มีประสบการณ์จากการรับชมสื่อที่มีความรุนแรงส่งผลทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้น และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราพร ไชยเซนทร์ (2552 : 112) พบว่า ความสนใจในการรับสื่อที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาและพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของนักเรียนหญิงมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการเลือกรับสื่อที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาสูง จะทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจามากขึ้นด้วย

2. ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้จากพฤติกรรมที่

ครอบครัวปฏิบัติต่อกันด้วยการใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อระบายอารมณ์ และการลงโทษคนที่ทำผิดด้วยการเขียนตี การแสดงอารมณ์ที่เกรี้ยวกราดรุนแรงใส่กันจนทำให้นักเรียนรู้สึกหวาดกลัว และพฤติกรรมที่พบในครอบครัวเหล่านี้ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมเพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด เป็นช่วงเวลาที่มีบุคลิกภาพของคนเรากำลังก่อรูปร่างและพัฒนาขึ้นมา ความใกล้ชิดสนิทสนมและโอกาสที่ติดต่อสัมพันธ์กันได้สืบเนื่องมา ครอบครัวจึงมีบทบาทสำคัญมากเป็นพิเศษในการพัฒนาแบบแผนความประพฤติที่เด็กจะแสดงออกมาให้ปรากฏแก่สังคม เหตุนี้จึงเชื่อว่าความบกพร่องอะไรบางอย่างหรือหลายอย่างในครอบครัวจึงเป็นเหตุที่สำคัญที่สุดของพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ก้าวร้าวของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ เกษตรชัย และทีม และดลมนรรัตน์ บากา (2554 : 66) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า การเห็นพ่อแม่ทะเลาะตบตีกัน และเกม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเยาวชนที่มีประสบการณ์การเห็นพ่อแม่ทะเลาะตบตีกันเป็นประจำมีโอกาสที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่าเยาวชนที่ไม่เคยเห็นพ่อแม่ตบตีกัน สอดคล้องกับ ชไมพร ทวีศรีและคณะ (2542 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัย ลักษณะทางสังคมที่นำไปสู่ความรุนแรงและการกระทำผิดในวัยรุ่น และเยาวชน พบว่า ลักษณะทางครอบครัวเป็นลักษณะที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการกระทำรุนแรงและการกระทำผิดในวัยรุ่น ได้แก่บิดามารดาแยกกันอยู่ บิดาดุด่าเขียนตี พฤติกรรมของเด็กส่วนใหญ่เป็นผลที่มาจากครอบครัวเลี้ยงดูภายในบ้าน เด็กและวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีความสุข บิดามารดามีความรักใคร่สนิทสนมกัน มีความห่วงใยในบุตร และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร เด็กจะพูดจาด้วยความสุภาพ อ่อนโยน มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่ไม่มีความสุข บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเสมอ ใช้ความรุนแรงต่อกันทั้งการกระทำและคำพูด เด็กมักจะมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวทั้งทางวาจาและทางกาย

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากและส่งผลกับพฤติกรรมคือกลุ่มเพื่อน เนื่องจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อตัวเด็กมี 2 ลักษณะ คือ การแสดงแบบ และการให้แรงเสริม เด็กในวัยเด็กตอนปลายนี้จะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากเพราะเด็กเริ่มมีอิสระและต้องการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นจึงต้องการอิสระมากขึ้น ประกอบกับระดับสติปัญญาก็พัฒนาถึงระดับที่จะเข้าใจว่าการปฏิบัติตนของพ่อแม่ถูกต้อง สมเหตุสมผลหรือไม่ และเริ่มเรียนรู้ว่าพ่อแม่ใช้อำนาจบังคับให้ทำสิ่งต่างๆมากเกินไป เคร่งครัดวินัยเกินควร ขาดการยอมรับหรือบางครั้งก็ทอดทิ้งให้เด็กแก้ปัญหาเอง การรับรู้เช่นนี้จึงทำให้เด็กคับข้องใจและหันไปหากกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนจะช่วยสนองความต้องการของเด็กได้และนำไปสู่การซึมซับพฤติกรรมที่ก้าวร้าวได้ โดยสภาพแวดล้อมกลุ่มเพื่อนของนักเรียนที่พบคือ มักจะพูดคำหยาบเมื่อโต้เถียงกับผู้อื่น นินทาเพื่อนคนอื่นเป็นประจำ และมักจะเยาะเย้ยความผิดพลาดของผู้อื่น สอดคล้องกับ อรพญา พัทบุรี (2552 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้รับอุปการะในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กระยอง จังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้รับอุปการะในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กระยอง จังหวัดระยองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน รองลงมาด้านพฤติกรรมก้าวร้าวด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านอิทธิพลของการเปิดรับสื่อมวลชน และด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และยังสอดคล้องกับ วัชรินทร์ จามจรี (2550 : 97) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านตัวแปรด้านจิตลักษณะทั้ง 5 ตัว คือ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว, การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว, ความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว, การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งนำต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และการลดความรู้สึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ผลที่ค้นพบจากงานวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรกพบว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านการรับรู้ การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งนำ และความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ ส่วนที่สองพบว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านการรับรู้ การเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งนำ ความคาดหวังต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ ส่วนที่สามพบว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวโดยผ่านเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ส่วนที่สี่พบว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มเพื่อนส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวผ่านการลดความรู้สึกและเจตคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ตามลำดับ

4. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่ยากจนมักมีผลต่อพัฒนาการของเด็กทั้งร่างกาย จิตใจและสังคมทางด้านจิตใจวัยรุ่นที่ครอบครัวมีฐานะยากจนมักเป็นคนคิดมาก อิจฉาริษยาคนที่มีฐานะดีกว่า อาจผลักดันให้เป็นคนชอบลักขโมยได้ ทางด้านสังคมนั้นเด็กที่มีฐานะยากจนจะไม่สามารถเข้าร่วมสังคมกับกลุ่มเพื่อนฝูงได้ และมักคิดถึงปมด้อยของตนเอง และมักเก็บตัวอยู่คนเดียวเงียบๆ สอดคล้องกับ นิภา นิชยาณ อ่างใน ศิริวรรณ ปูนคอน (2547 : 30) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของเด็กย่อมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สภาพที่แตกต่างกันทางเศรษฐกิจจะมีวิธีการอบรมต่างกันไป เด็กในครอบครัวที่มีความเป็นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน เช่นลักษณะของบ้าน เพื่อนบ้าน สิ่งต่างๆเหล่านี้สร้างปมเด่นและปมด้อย วัยรุ่นที่อยู่ในสภาพบ้านซ่อมซ่อม ผู่พัง ไม่ได้รับการดูแลย่อมเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ เช่นเดียวกับ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : 11) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับพฤติกรรมของนักเรียนว่า เพราะมนุษย์จำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิตในบางกรณีมีใช้ตัวคนเดียวแต่ยังมีครอบครัวและบุตรเล็กๆที่ต้องเลี้ยงดู เมื่อถูกบีบบังคับในด้านนี้หนักเข้าก็อาจกลายเป็นโรคจิต หรืออาจทำให้เห็นผิดเป็นชอบก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาต้องต่อสู้กับการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่อบรมบุตร จึงมักเลี้ยงดูบุตรตามยถากรรม ขาดการศึกษา มีแต่ความมอดอยากทิวโหยอยู่ตลอดเวลา ก็ย่อมทำให้เด็กต้องช่วยตัวเองโดยการไปลักขโมยเขากิน ต่อๆไปก็อาจติดนิสัย

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนประกอบด้วย สื่อประเภทต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์และเกม เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ปัจจัยด้านครอบครัวซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน ส่งผลต่อทั้งการแสดงแบบและการส่งเสริมพฤติกรรม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เพราะฐานะทางครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ปกครองควรใช้เวลากับเด็กมากขึ้น ให้คำแนะนำในการเลือกรับสื่อที่มีประโยชน์ สถาบันต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ควบคุมและดูแลสื่อ จึงควรเป็นหลักในการดูแลเอาใจใส่ และตระหนักถึงปัญหาในการบริโภคสื่อของเด็ก มีการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในการ
2. ครอบครัวควรจะเปลี่ยนวิธีในการทำโทษนักเรียนด้วยวิธีการอื่นและปลูกฝังการใช้เหตุผลในการอบรมเลี้ยงดูเพื่อหล่อหลอมให้เด็ก เติบโตโดยปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงในครอบครัว
3. ครูควรจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จัก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำงานร่วมกัน เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความส่งผลต่อพฤติกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน
2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมด้านสื่ออย่างจริงจังเพื่อหาแนวทางป้องกัน

บรรณานุกรม

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2555. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กุลยา ตันติผลลาชีวะ. 2551. รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: เบริน-เบส บั๊ค. เกษตรชัย และหิม และดลมนรรัตน์ บากา. 2554. “ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์,51(3): 59-90.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2547. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยาบริการ เอกสารการสอนชุดวิชา จิตวิทยาการบริการ เล่มที่ 1 หน่วยที่1-7 นนทบุรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จิราพัฒน์ พรหมสิทธิการ. 2543. “ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิราพร เพชรดำ ไพบุลย์ แยมกสิกร และคณะ. 2554. “ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นกรณีศึกษา จังหวัดนครนายก.” สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก.
- จิราพร ไชยเชนทร์. 2549. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจาของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนิธดา เกตุอำไพ. 2549. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการกำกับตนเองในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชุมพร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงใจ สมานสิน และวารภรณ์ ธาระวานิช. 2540. “การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนประถมศึกษาระหว่างผู้ที่เล่นวิดีโอเกมและไม่เล่นวิดีโอเกม.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพย์วัลย์ สุทิน. 2539. “การลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่นนโดยรูปแบบการปรับพฤติกรรมด้วยปัญญา.” การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยา. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญอนันต์ พินัยทรัพย์. 2555. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการจัดการองค์กรและบทบาทบุคลากรในองค์กรของประเทศไทยในปี พ. ศ. 2570 (ค.ศ. 2027).
- ปณิตา นิตยาพร. 2543. “ความสัมพันธ์เชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีเนื้อหารุนแรงและสภาพแวดล้อมทางสังคมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มวัยรุ่นชาย.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวารสารสนเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัสสร ชโลธร. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำรุนแรง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาชุมชน. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปารีชาติ จันทราบุรุษ. 2546. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปิยศรี บวรธนะสาร. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรทิพย์ ทองธานี. 2550. “ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสวนอนันต์ ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร” ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- พรรณณี สীগิจวัฒน์. 2553. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พรรณณี เอื้อวัฒนา. 2542. “การถูกรังแกทางร่างกายและจิตใจของเด็กโดยบิดามารดา ศึกษาในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ” วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาอนามัยครอบครัว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภาวิตา พิทักษ์อร่ามวงศ์. 2544. “การเปรียบเทียบการรับรู้ของบุตรและบิดามารดาต่อการใช้ความรุนแรงในกระบวนการเลี้ยงดูของครอบครัว” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มารศรี สีมารวงศ์พันธุ์. 2546. “พฤติกรรมการเล่นเกมนิวเตอร์ของวัย เด็กตอนปลาย และวัยรุ่นตอนต้นที่ร้านเกมย่านรัชดาภิเษก และความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ ทำองค์ประกอบ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รพีพร เพชรรัตน์. 2550. พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่นของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- รัชดาภรณ์ ไกรกริ่ง. 2549. “ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาธา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรินทร์ จามจุรี. 2550. “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม).” วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลรัตน์ วัฒนไวยุทธ์ชัย และคณะ. 2549. “การศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อเด็กอายุ 12 – 15 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร.” ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ศิริวรรณ ปุ่มคอน. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สมพร สุทัศน์ีย์. ม.ร.ว. 2551. มนุษย์สัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมพร สุทัศน์ีย์. ม.ร.ว. 2530. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ในเขตกรุงเทพมหานคร ครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2549. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สารภี บำรุงวงศ์. 2549. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของข้าราชการครู
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2550 สรุปติดตามผลการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร
- สิริอนุสรณ์ สุวี. 2548. “ความสามารถในการพยากรณ์ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อพฤติกรรมเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. 2520. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรววิทยา.
- สุชา จันท์เอม. 2536. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุทธิพร นิราพาธ. 2547. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเล่นเกมสโตร์คอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.”
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนิสา คำบึงกลาง. 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2.”
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพิตรา พันธูวร. 2546. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมก้าวร้าว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. 2533. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แสงทอง ไชยเมืองขึ้น. 2548. “การทำหน้าที่ของครอบครัวและพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นใน
จังหวัดลำปาง.” พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โสภาก ขปีลมันน์. 2536. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อมรวิชัย นาคทรพร. 2548. เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหาร
ผ่านศึก.
- อมรวิชัย นาคทรพร. 2550. ครึ่งชีวิตยามตื่นของเด็กไทยหมดไปกับสื่อร้าย 4. หมอชาวบ้าน.
28(335) : 28-31.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อรณลิน ไชยวสุ. 2547. “พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่อ่าน หนังสือการ์ตูนและเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหารุนแรง.” บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพญา พัฑฐรี. 2552. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้รับอุปการะในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กระยอง จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขา สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- อัญมณี สมตัว. 2544. “การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอน ลูกเรื่องทางเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ : ศึกษาเฉพาะครอบครัวนักเรียนหญิงในโรงเรียน บางละมุง จังหวัดชลบุรี.” สังคมสังเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการโครงการ สวัสดิการสังคม. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- อัสรา อวารณ์. 2540. “ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยทางชีวสังคมกับความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในชมรม ผู้สูงอายุ โรงพยาบาล สังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพฯ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาสุขภาพศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- Anderson CA, Dill KE. 2000. Video games and aggressive thoughts, feelings, and Behavior in the laboratory and in life. *Journal of Personality and Social Psychology* 78(4): 772-790.
- Bandura, A. 1973. *Aggression : A Social Learning Analysis*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall
- Bandura, and Walters, Richard H. 1959. *Adolescent Aggression*. New York : The Ranold Press, Company.
- Baron, R. A. & Byrne, D. 1977. *Social psychology: understanding human interaction*. United States: Library of Congress Cataloging.
- Berndt, T. J. 1979. Developmental changes in conformity to peers and parents. *Developmental Psychology*, 15, 608-616.
- Bronfenbrenner, U. 1977. *Toward an experimental ecology of human development*. *American Psychologist*.
- Buss, A.H. 1961. *The Psychology of Aggression*. New York and London : John Wiley And Sons, Inc.
- Craig A. Anderson. 2003. *Violent Video Games : Myths, Facts, and Unanswered Questions*. Studies provide converging evidence that exposure to **Media violence is a significant risk factor for aggressive and violent behavior**.
- Dominick, Joseph R. 1990. *The Dynamics of Mass Communication*. New York: McGraw-Hill.
- Fantuzzo, John W. , King, Judith Alperin and Heller, Lauren Rio. 1992. “Effects of Reciprocal Peer Tutoring on Mathematics and School Adjustment : A Component Analysis”, *Journal of Educational Psychology*. 84 (September 1992), 331-339.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Freud, S. 1964. **Group Psychology and The Analysis of The Ego Sigmund Freud.** New York: Bantam Books.
- Iscoe, I., Williams, M., & Harvey, J.B. 1964 Age, Intelligence, and Sex as Variables in the Conformity Behavior of Negro and White Children. *Child Development.*
- Likert. 1961. **New Patterns of Management.** New York: McGraw – Hill Book.
- Lombroso, Cesare, and Guglielmo Ferrero. 2004. **Criminal Woman, the Prostitute, and the Normal Woman.** Translated and with an introduction by Nicole Rafter and Mary Gibson. Durham, NC: Duke University Press.
- Muller, R. T. 1996. Family aggressiveness factors in the prediction of corporal punishment: Reciprocal effects and the impact of observer perspective. *Journal of Family Psychology,* 10, 474-489.
- Rossmann, B. B. R., & Rosenberg, M. S. 1992. “Family stress and functioning in children: The moderating effects of children’s beliefs about their Control over parental conflict”. *Journal of Child Psychology and Psychiatry,* 33, 699-715.
- Schafer S. Z. and Kundten, 1970. 'Juvenile Delinquency : an Introduction' Random House, New York, p. 112.
- Sears, Robert R. , 1969. “The Learning Theory of Robert R. Sears.” In *Three Theories of Child Development,* 20 – 21. Edited by Henry W. Maier. New York : Harper and Row Publisher.
- Steven J. Kirsh. The effects of violent video games on adolescents The overlooked influence of development. Department of Psychology, SUNY-Geneseo, Geneseo, NY 14454, USA Received 6 September 2001; received in revised form 9 January 2002; accepted 15 February 2002.
- Sutherland, Edwin H. 1974. **Criminology.** 9th ed. Philadelphia: Lippincott.
- Wolfgang, Marvin. 1973. “Cesare Lombroso.” In **Pioneers in Criminology,** edited by Hermann Mannheim, 232-291. Montclair, NJ: Patterson Smith.Cesare Lombroso.
- Yamane, T. 1973. **Statistic: An Introductory Analysis.** 3 rd ed. New York: Harper and Row.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการคุรุสภา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรคุรุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 ให้ดำเนินการดังนี้

นางสาววิวรรณ พันธไชย รหัสประจำตัว 5363252 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (Affecting Factors of Behavior of the Secondary Students under Department of Education Bangkok Metropolitan Administration School)" โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2556

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0877

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๕ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ศราวุธ สังข์วรรณะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนัก
การศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์
พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมาก
น้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาววิวรรณ พันธไชย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.080-078-6725

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0877

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๕ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายวิรัตน์ ตรงแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนางสาวรวีวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนัก
การศึกษารุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์
พิมพ์สาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมาก
น้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวรวีวรรณ พันธไชย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรคนกหงส์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.080-078-6725

ที่ ศธ.0524.04/ 0877

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๕ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายสุทัศน์ จอกสถิตย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การศึกษากรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์
ทิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมาก
น้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาววิวรรณ พันธไชย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.080-078-6725

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดลานบุญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ ทิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๕-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๕-๘๔๓๖

เอกสารติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕ งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดสังฆราชา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๑ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดลาดกระบัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๕๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๕๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๕๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดปลูกศรศรธา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดสุทธาโกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุธี สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดทิพพาวาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๔๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนแสงหิรัญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.ภาณุจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๓๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ ทิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๔-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๔๒

โทรสาร. ๐๒- ๓๒๔-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนวัดราชโกษา
รับที่ 1504/56
วันที่ 25 ก.ย. 2556

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔/ 3745

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชโกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาววิวรรณ พันธไชย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
สังกัดสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์และ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววิวรรณ พันธไชย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับ
ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

โรงเรียนวัดราชโกษา

ผู้อำนวยการโรงเรียน

เพื่อโปรดทราบ

เพื่อโปรดพิจารณา

เห็นควร *เห็นควร*

นางสาววิวรรณ พันธไชย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

(นางฉรณน ชุมมุง)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชโกษา

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. ๐๒-๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๖๙๒

โทรสาร. ๐๒-๓๒๙-๘๔๓๖

ติดต่อนักศึกษา โทร.๐๘๐-๐๗๘-๖๗๒๕

- ท.ท.ท.

๒๕ ก.ย. ๒๕๕๖

- *นางฉรณน ชุมมุง*

นางฉรณน ชุมมุง

(นางฉรณน ชุมมุง)

ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชโกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกนอกสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชโกษาเพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ระหว่างข้อความถามกับคำนิยามศัพท์เฉพาะ

ตาราง แสดงการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับคำนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					$\sum R$	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
4	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
6	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
10	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					$\sum R$	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
11	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
18	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
19	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมตอนต้น โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					$\sum R$	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ปัจจัยด้านครอบครัว								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
6	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
10	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ								
11	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
13	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
15	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					$\sum R$	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
17	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
18	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม								
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ปัจจัยด้านสื่อ								
31	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
32	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					$\sum R$	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
38	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความพึงพอใจของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

นำค่าดัชนีที่ได้แต่ละข้อไปพิจารณาร่วมกับเกณฑ์ โดยมีการพิจารณา ดังนี้

ค่า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ค่า $IOC < 0.5$ แสดงว่า ข้อคำถามวัดไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

สรุป

** ข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 63 ข้อ

ได้ค่า $IOC \geq 0.5$ จำนวน 63 ข้อ ผ่านเกณฑ์

ได้ ค่า IOC เท่ากับ 1 จำนวน 46 ข้อ

ได้ ค่า IOC เท่ากับ 0.8 จำนวน 17 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ใช้เพื่อเก็บข้อมูลทางการศึกษา สำหรับนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งไม่มีข้อผูกหรือผิด เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน จึงขอความร่วมมือในการตอบตามความเป็นจริง

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

(นางสาวรวีวรรณ พันธไชย)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่านักเรียนมีความรู้สึกเช่นนั้นในระดับมากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ เพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกและความเชื่อของนักเรียนมากที่สุด

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. สถานภาพครอบครัว

บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

บิดามารดาหย่าร้าง

บิดามารดาแยกกันอยู่

บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

3. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

คำชี้แจง : ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับการกระทำ หรือความรู้สึกของท่าน

5	หมายถึง	การแสดงออกมากที่สุด
4	หมายถึง	การแสดงออกมาก
3	หมายถึง	การแสดงออกปานกลาง
2	หมายถึง	การแสดงออกน้อย
1	หมายถึง	การแสดงออกน้อยที่สุด

ข้อ	วิธีที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้อื่น	ระดับการแสดงผลออก พฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1.	เวลาเล่นกับเพื่อนมักมีเรื่องทะเลาะกันเป็นประจำ					
2.	เมื่อฉันถูกรังแกฉันตอบโต้ทันที					
3.	เมื่อมีใครทำอะไรไม่ถูกใจ ฉันจะตะคอกใส่ทันที					
4.	เวลาฉันโกรธไม่มีใครกล้าเล่นด้วย					
5.	ฉันอยากได้ของเล่นจะแย่งจากเพื่อนทันที					
6.	ฉันไม่ชอบระเบียบวินัยในตนเอง					
7.	เมื่อมีคนมาคุยเสียงดัง ฉันตะโกนแข่งทันที					
8.	เวลาฉันทำอะไรถ้ามีใครมาขัดขวางฉันจะตีและผลักออกไปให้พ้น					
9.	ฉันทำร้ายตนเองเมื่อไม่สามารถทำร้ายผู้อื่นได้					
10.	ฉันชอบทำสิ่งตรงกันข้ามคำสั่ง					
11.	ในกลุ่มเพื่อนๆ ใครๆ ก็กลัวฉันทั้งนั้น					
12.	ฉันมักทำเสียงดังในห้องเรียน					
13.	ฉันมักได้เสียงผู้ใหญ่ว่าเมื่อถูกสั่งสอนตักเตือน					
14.	ฉันมักพูดยั่วเย้าให้เพื่อนโกรธเพราะสนุกดี					
15.	ฉันมักจะล้อชื่อพ่อแม่ของเพื่อนหรือตั้งชื่อแปลกๆ ให้เพื่อนเพื่อให้เกิดความขบขัน					
16.	ฉันเคยขู่ว่าจะทำร้ายคนที่ทำให้ฉันได้รับความเดือดร้อน					
17.	ฉันไม่พอใจใครฉันมักจะกระแทกของให้มีเสียงดัง					
18.	ฉันมักจะพูดคำหยาบเสมอในขณะที่กำลังโกรธ					
19.	ฉันเคยหยิบของผู้อื่นเมื่อเขาไม่อนุญาต					
20.	ฉันเคยทำร้ายข้าวของของโรงเรียนให้เสียหายเช่น ชีด เขียนโต๊ะ ฝาผนัง หรือที่อื่น					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตลาดกระบัง ใน 4 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านครอบครัว 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม 4) ปัจจัยด้านสื่อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 40 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมมากที่สุด
4	หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมมาก
3	หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมปานกลาง
2	หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมน้อย
1	หมายถึง	การแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยด้านครอบครัว สมาชิกในครอบครัวนักเรียนแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ อย่างน้อยเพียงใด	ระดับการแสดงผล พฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1.	พูดจาหยาบคายต่อกัน					
2.	ใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อระบายอารมณ์					
3.	แสดงอารมณ์ที่เกรี้ยวกราดรุนแรงใส่กันทำให้รู้สึกกลัว					
4.	พูดจาเปรียบเทียบระหว่างพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน ทำให้รู้สึกกดดัน					
5.	พูดซ้ำเติมให้รู้สึกน้อยใจ					
6.	คนในครอบครัวของฉันทลงโทษคนที่ทำผิด โดยการเยียนตี					
7.	คนในครอบครัวของฉันททำลายข้าวของให้เสียหายในขณะที่ กำลังโมโห					
8.	คนในครอบครัวของฉันทมักจะใช้กำลังต่อสู้กับคนที่เข้ามาทะเลาะด้วย					
9.	คนในครอบครัวของฉันททะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกันบ่อยครั้ง					
10.	คนในครอบครัวของฉันทบอกให้ฉันทว่าหรือทำร้ายได้ตอบคนที่ ทำให้ฉันทร้องไห้หรือเจ็บใจ					
ข้อที่	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พฤติกรรมทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน	ระดับการแสดงผล พฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
11.	สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอ					
12.	บิดา/มารดา ประกอบอาชีพเพียงคนเดียว					
13.	ฉันทรับรู้เกี่ยวกับสถานะทางการเงินของครอบครัวตลอดเวลา					
14.	ฉันทมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในซื้ออุปกรณ์การเรียน					
15.	ฉันทโดนล้อเลียนฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นสาเหตุของการแสดง พฤติกรรมที่รุนแรงกับเพื่อน					
16.	ฉันทไม่มีเงินซื้อสิ่งของตามแฟชั่นแบบเพื่อนๆ					
17.	ฉันทรู้สึกว่ามีอึดอัดในการใช้จ่ายเงิน					
18.	เมื่อฉันทเห็นเพื่อนที่ใช้ของที่มียาราคาแพงฉันทจะขอใช้ด้วย					
19.	ฉันทต้องหารายได้พิเศษเพื่อช่วยเหลือครอบครัว					
20.	ฉันทเคยยืมเงินเพื่อนใช้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เพื่อนของนักเรียนแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ อย่างน้อยเพียงใด	ระดับการแสดง พฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
21.	หากเพื่อนของฉันโกรธอยู่กับใครก็จะช่วยให้ฉันโกรธเพื่อนคนนั้นไปด้วย					
22.	เพื่อนของฉันแสดงท่าทางล้อเลียนข้อบกพร่องของเพื่อนคนอื่นให้เป็นที่สนุกสนานเวลาพูดคุยกัน					
23.	เพื่อนของฉันชอบแกล้งขำของใส่เพื่อน					
24.	เพื่อนของฉันมักจะพูดคำหยาบเมื่อโต้เถียงกับผู้อื่น					
25.	เพื่อนของฉันมักจะพูดขู่บังคับให้คนอื่นทำตาม					
26.	เพื่อนของฉันพูดนินทาเพื่อนคนอื่นเป็นประจำ					
27.	เพื่อนของฉันมักจะพูดตะคอกใส่คนที่เข้ามาเยี่ยมโมโห					
28.	เพื่อนของฉันมักจะพูดเยาะเย้ยความผิดพลาดของเพื่อนคนอื่น					
29.	เพื่อนของฉันมักใช้กำลังต่อสู้หรือทำร้ายคนที่เข้ามาหาเรื่องทะเลาะ					
30.	เพื่อนของฉันบังคับให้คนอื่นทำตาม ถ้าไม่ทำตามก็จะใช้กำลังบังคับ					
ข้อที่	ปัจจัยด้านสื่อ นักเรียนแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ อย่างน้อยเพียงใด	ระดับการแสดง พฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
31.	ฉันใช้เวลาเล่นเกมวันละมากกว่า 3 ชม.					
32.	ฉันใช้เวลารับชมรายการโทรทัศน์วันละมากกว่า 5 ชั่วโมง					
33.	ฉันชอบเกมที่มีฉากความรุนแรงเหมือนจริง					
34.	ฉันชอบเล่นเกมและการดูที่ต้องใช้กำลังต่อสู้ศัตรู					
35.	ฉันชอบเล่นต่อสู้กับเพื่อนเหมือนอย่างที่เล่นในเกม					
36.	รายการโทรทัศน์ที่ดูมีเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกแยกในครอบครัว ความรุนแรงและทารุณกรรม					
37.	รายการโทรทัศน์ที่ดูมีการใช้คำพูดที่หยาบคาย และรุนแรง					
38.	รายการโทรทัศน์ที่ดูมีเนื้อหาเกี่ยวกับความน่าหวาดกลัว ความน่าสะพรึงกลัว					
39.	พฤติกรรมในการแสดงออกของฉัน ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ					
40.	ฉันมักจะเชื่อข่าวสารที่สื่อมวลชนเสนอเป็นส่วนใหญ่					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวรวีวรรณ พันธไชย
วัน-เดือน-ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
ที่อยู่ปัจจุบัน	56 หมู่ 11 ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2549 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2552 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2552-2557 ครู โรงเรียนวัดปลุกศรีทธา สำนักงานเขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปัจจุบัน พนักงานครู โรงเรียนเทศบาลวัดสระทอง เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้